

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 15.11.2011
COM(2011) 752 final

2011/0367 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**de stabilire a dispozițiilor generale privind Fondul pentru azil și migrație și
instrumentul de sprijin financiar pentru cooperarea polițienească, prevenirea și
combaterea criminalității și gestionarea crizelor**

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

Politicele în domeniul afacerilor interne au dobândit o importanță tot mai mare în ultimii ani. Aceste politici se află în centrul proiectului european al cărui obiectiv este crearea unui spațiu fără frontiere interne, în care cetățenii UE și resortisanții țărilor terțe pot intra, circula, trăi și munci, aducând idei noi, capital, cunoștințe și inovare sau completând lacunele de pe piețele naționale ale forței de muncă, având încredere că drepturile lor sunt respectate pe deplin și că siguranța le este garantată. Importanța tot mai mare a politicilor în domeniul afacerilor interne a fost confirmată prin Programul de la Stockholm. Conform Tratatului de la Lisabona, domeniul afacerilor interne a fost unul dintre domeniile care au cunoscut schimbări importante.

La 29 iunie 2011, Comisia a adoptat o propunere referitoare la următorul cadru financiar multianual pentru perioada 2014-2020¹: un buget pentru realizarea Strategiei Europa 2020. În domeniul politicilor privind afacerile interne care abordează aspectele legate de securitate, migrație și gestionarea frontierelor externe, Comisia a propus simplificarea structurii instrumentelor de cheltuieli prin reducerea numărului de programe la o structură cu două fonduri: un fond pentru azil și migrație și un fond pentru securitate internă.

Simplificarea a fost identificată ca un obiectiv esențial în Comunicarea privind revizuirea bugetului UE², în agenda privind reglementarea inteligentă³ și în comunicarea privind următorul cadru financiar multianual, menționată anterior. Experiența arată că în actuala perioadă de programare, diversitatea și fragmentarea normelor care guvernează programele de cheltuieli sunt percepute adesea ca fiind complicate în mod inutil, greu de aplicat și controlat. Aceasta impune o sarcină administrativă considerabilă asupra beneficiarilor, precum și asupra Comisiei și statelor membre, ceea ce poate avea un efect nedorit, și anume de a descuraja participarea, de a mări ratele de eroare și de a întârzia punerea în aplicare. Aceasta înseamnă că beneficiile potențiale ale programelor Uniunii nu sunt realizate pe deplin.

Prezentul regulament face parte dintr-un pachet de patru regulamente, care stabilesc cadrul pentru finanțarea acordată de Uniune în domeniul afacerilor interne în temeiul celor două fonduri. Prezentul regulament stabilește normele cu privire la programare, gestiune și control, gestiune financiară, verificarea și închiderea conturilor, închiderea programelor, raportare și evaluare. Prin urmare, regulamentul prezintă mecanismele de alocare a fondurilor, în timp ce scopul și domeniul de aplicare al celor două fonduri, resursele și mijloacele de execuție sunt definite în regulamentele specifice corespunzătoare. Acest instrument orizontal va asigura o abordare comună în ceea ce privește utilizarea celor două fonduri și tratamentul uniform al beneficiarilor în ceea ce privește ansamblul sprijinului acordat de Uniune în domeniul afacerilor interne.

Această structură globală, cu patru regulamente, este necesară având în vedere obligațiile care derivă din tratat. Date fiind diferitele reguli de vot în Consiliu care derivă din geometria variabilă în temeiul Protocolului nr. 19 (privind Acquis-ul Schengen), Protocolului nr. 21

¹ COM(2011) 500 final.

² COM(2010) 700 final.

³ COM(2010) 543 final.

(privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție), din punct de vedere juridic nu se poate elabora o propunere legislativă globală unică privind instituirea unui fond pentru securitate internă, în pofida coerenței obiectivelor de politică de abordat. Mai mult, s-a considerat că este important ca, în conformitate cu obiectivul general de simplificare și raționalizare, cele două fonduri (Fondul pentru securitate internă și Fondul pentru azil și migrație) să aibă, în măsura posibilului, mecanisme identice de alocare a finanțării. În fine, prin introducerea unui regulament orizontal de stabilire a dispozițiilor comune, numărul total de dispoziții se reduce semnificativ comparativ cu situația în care ar fi fost reluate în fiecare act legislativ.

Prezentul regulament stabilește numai obligațiile cu caracter financiar și tehnic, opțiunile privind definirea obiectivelor politice, acțiunile eligibile, alocarea resurselor și domeniul de aplicare al intervenției fiind stabilite pentru fiecare domeniu de politică specific, în funcție de temeiul juridic corespunzător (respectiv prin regulamente specifice).

Obiectivul mecanismelor prevăzute de regulament este de a reglementa principala sursă de finanțare a Uniunii în domeniul afacerilor interne. Așadar, regulamentul ar înlocui multitudinea de dispoziții, cu grade diferite de detaliu și complexitate, care se regăsesc în prezent în temeiurile juridice ale instrumentelor de cheltuieli existente în domeniul afacerilor interne: cele patru instrumente ale programului general „Solidaritate și gestionarea fluxurilor migratorii”, Fondul pentru frontierele externe, Fondul european pentru refugiați, Fondul european de integrare a resortisanților țărilor terțe, Fondul european de returnare, precum și cele două programe specifice ale programului general „Securitate și protecția libertăților”, respectiv ISEC (prevenirea și lupta împotriva criminalității) și CIPS (Prevenirea, pregătirea și gestionarea consecințelor terorismului și a altor riscuri legate de securitate).

2. REZULTATELE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI EVALUĂRILE IMPACTULUI

În contextul importanței tot mai mari care se acordă evaluării ca instrument de fundamentare a procesului de elaborare a politicilor, prezenta propunere ține seama de rezultatele evaluării, de consultarea părților interesate și de evaluarea impactului.

Activitatea de pregătire a viitoarelor instrumente financiare pentru domeniul afaceri interne a început în 2010 și a continuat în 2011. În cadrul activității pregătitoare, în decembrie 2010, s-a lansat o evaluare/un studiu de impact, cu ajutorul unui contractant extern. Studiul a fost finalizat în iulie 2011 și a reunit rezultatele evaluării disponibile pentru instrumentele financiare existente și a evidențiat problemele, obiectivele și opțiunile de politică, inclusiv impactul estimat al acestora, analizat în evaluarea impactului. Pornind de la acest studiu, Comisia a pregătit un raport privind evaluarea impactului, iar la 9 septembrie 2011, Comitetul de evaluare a impactului a emis un aviz asupra acestei evaluări.

Evaluarea impactului a identificat probleme în ceea ce privește domeniul de aplicare și prioritățile actualelor programele de cheltuieli în domeniul afacerilor interne, pe de o parte, și problemele privind acordarea finanțării, pe de altă parte. În ceea ce privește ultimul aspect, evaluarea impactului a analizat opțiunile în ceea ce privește gestiunea partajată, gestiunea centralizată și răspunsul, în timp util, la situații de urgență.

- În ceea ce privește gestiunea partajată, conform concluziilor evaluării impactului opțiunea preferată era programul multianual precedat de un dialog de politică. Spre

deosebire de statu-quo, care combină programele anuale într-un cadru multianual, această variantă ar reduce în mod semnificativ sarcina administrativă. Deși trecerea la programarea multianuală ar oferi numai o flexibilitate mai mare, nu ar constitui o soluție la necesitatea continuă de a răspunde evoluțiilor din statele membre și din țările terțe, aspect caracteristic domeniului afacerilor interne. Cu toate acestea, programarea multianuală, în corelare cu un dialog politic periodic, ar răspunde acestei necesități și ar facilita o abordare axată preponderent pe rezultate.

- În ceea ce privește îmbunătățirea mecanismelor de acordare a finanțării în cadrul gestiunii centralizate, opțiunea statu-quo-ului nu a fost reținută, deoarece oferă perspective infime sau nule de simplificare sau de reducere a sarcinii administrative. De asemenea, a fost respinsă abordarea bazată numai pe achiziții, deoarece o abordare de acest tip ar elimina complet posibilitatea de a promova acțiunile definite în funcție de politici, de a stimula cooperarea transnațională și de a sprijini societatea civilă prin intermediul subvențiilor. Recurgerea la un tip de gestiune centralizată mai bine definită, mai diversificată și cu un consum mai redus de resurse este opțiunea preferată deoarece se estimează că va contribui la îmbunătățirea relațiilor cu principalele părți interesate și va duce la reducerea globală a volumului de muncă.
- În ceea ce privește mecanismul de răspuns la situațiile de urgență, conform concluziilor evaluării impactului, în mod evident, mecanismul actual nu reprezintă o soluție la necesitatea unui răspuns mai rapid și mai eficient la situațiile de criză în materie de migrație și de securitate. Un mecanism îmbunătățit extins astfel încât să acopere o gamă mai largă de situații de criză legate de migrație și de securitate a fost considerat ca fiind opțiunea preferată.

Evaluarea impactului ține seama de rezultatele unei consultări publice online cu privire la viitorul finanțării în domeniul afacerilor interne. Consultarea s-a desfășurat în perioada 5 ianuarie – 20 martie 2011, la consultare putând participa toate părțile interesate. În total, s-au primit 115 răspunsuri de la persoane fizice și în numele organizațiilor, inclusiv opt documente de poziție. La consultare și-au adus contribuția persoane din toate statele membre, precum și din unele țări terțe.

În aprilie 2011, conferința „Viitorul finanțării UE pentru afaceri interne: o nouă perspectivă” a reunit principalele părți interesate (state membre, organizații internaționale, organizațiile societății civile etc.) în vederea discutării aspectelor legate de viitorul finanțării UE a politicii în domeniul afacerilor interne. Conferința a constituit, de asemenea, prilejul de validare a rezultatelor bilanțului și ale consultării publice.

Aspectele legate de viitorul finanțării UE a politicii în domeniul afacerilor interne au fost invocate și discutate în repetate rânduri cu instituțiile interesate, inclusiv cu ocazia unui prânz informal în cadrul Consiliului JAI din 21 ianuarie 2011, a unui mic-dejun informal cu coordonatorii politici ai Parlamentului European la 26 ianuarie 2011, cu ocazia audierii comisarului Malmström în fața Comisiei SURE a Parlamentului din 10 martie 2011 și în cursul unui schimb de opinii între directorul general al DG Afaceri Interne și Comisia LIBE a Parlamentului, la 17 martie 2011. Cu ocazia discuțiilor în cadrul Comitetului comun pentru Programul general „Solidaritate și gestionarea fluxurilor migratorii”, experții din statele membre și-au exprimat punctele lor de vedere.

Consultările, conferințele și discuțiile avute cu experții au confirmat faptul că există un consens general în rândul principalelor părți interesate în ceea ce privește necesitatea de

simplificare a mecanismelor de acordare a finanțării și o mai mare flexibilitate, în special pentru a răspunde la situațiile de urgență. Părțile interesate au susținut ideea reducerii numărului de instrumente financiare la o structură cu două fonduri cu condiția ca acest lucru să ducă în fapt la simplificare. De asemenea, s-a convenit asupra necesității unui mecanism flexibil de răspuns la situațiile de urgență, care să permită Uniunii să abordeze rapid și eficient situațiile de criză legate de migrație și securitate. Gestiunea partajată concomitent cu recurgerea la programarea multianuală cu definirea obiectivelor comune la nivelul Uniunii a fost apreciată, în general, ca fiind metoda de gestiune adecvată pentru ansamblul cheltuielilor aferente domeniului afacerilor interne, deși organizațiile neguvernamentale au considerat că gestiunea directă ar trebui, de asemenea, continuată. Părțile interesate au sprijinit, în egală măsură, consolidarea rolului agențiilor din domeniul afacerilor interne, cu scopul de a promova cooperarea și de a spori sinergiile.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

Dreptul de a acționa derivă din articolul 3 alineatul (2) din Tratatul privind Uniunea Europeană, conform căruia „Uniunea oferă cetățenilor săi un spațiu de libertate, securitate și justiție, fără frontiere interne, în interiorul căruia este asigurată libera circulație a persoanelor, în corelare cu măsuri adecvate privind controlul la frontierele externe, dreptul de azil, imigrarea, precum și prevenirea criminalității și combaterea acestui fenomen”.

Urmărind concomitent mai multe obiective indisolubile, fără ca un obiectiv să fie secundar sau în relație indirectă cu celelalte, prezentul regulament are ca fundament temeiurile juridice de fond de la titlul V din tratat cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, în principal articolul 78 alineatul (2), articolul 79 alineatele (2) și (4), articolul 82 alineatul (1), articolul 84 și articolul 87 alineatul (2). Acestea constituie temeiurile juridice pentru acțiunea Uniunii în domeniul azilului, al imigrației, al gestionării fluxurilor de migrație, al tratamentului echitabil al resortisanților țărilor terțe stabiliți legal în statele membre, al combaterii imigrației ilegale, al expulzării și repatrierii persoanelor aflate în situație de ședere ilegală, al traficului de persoane, al cooperării judiciare în materie penală, al prevenirii criminalității, al combaterii criminalității inclusiv terorismul, corupția, criminalitatea organizată și cooperarea polițienească.

Acestea constituie temeiuri juridice compatibile, având în vedere poziția Regatului Unit, a Irlandei și a [Danemarcei] cu privire la domeniile pe care le reglementează, ceea ce permite, așadar, votul în Consiliu cu privire la acest text. Dat fiind că în cazul fiecărui temei juridic se aplică procedura legislativă ordinară, combinația de temeiuri juridice aleasă respectă pe deplin prerogativele Parlamentului European.

Se atrage, de asemenea, atenția asupra articolului 80 din TFUE, care subliniază faptul că unele dintre aceste politici ale Uniunii și punerea lor în aplicare sunt reglementate de principiul solidarității și al distribuirii echitabile a răspunderii între statele membre, inclusiv pe plan financiar.

Având în vedere procedura decizională prezentată anterior, dispozițiile prezentului regulament stabilesc dispozițiile orizontale comune cu privire la punerea în aplicare a Fondului pentru azil și migrație și la o componentă a Fondului pentru securitate internă, și anume instrumentul de sprijin financiar pentru cooperarea polițienească, prevenirea și combaterea criminalității și gestionarea crizelor.

În ceea ce privește politicile în domeniul afacerilor interne care fac obiectul Fondului pentru securitate internă și ale căror temeuri juridice nu sunt compatibile cu cele de mai sus, prezentul regulament ar trebui să fie aplicabil în baza unei clauze speciale incluse în unul dintre regulamentele specifice, respectiv instrumentul de sprijin financiar pentru frontiere externe și vize care are ca temei articolul 77 alineatul (2) din TFUE, întrucât aceste politici constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Regatul Unit și Irlanda nu participă.

Așadar, prin adoptarea comună a prezentului regulament și a regulamentelor specifice, dispozițiile prezentului regulament se vor aplica în egală măsură întregii finanțări a Uniunii în domeniul afacerilor interne.

În ansamblu, afacerile interne reprezintă un domeniu cu o evidentă valoare adăugată în mobilizarea bugetului Uniunii.

Acțiunea Uniunii are ca temei obiectivele prevăzute la articolul 67 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), care stabilește mijloacele de constituire a unui spațiu de libertate, securitate și justiție. Punerea în aplicare a asistenței financiare în parteneriat cu statele membre prin intermediul gestiunii partajate este un aspect important al finanțării Uniunii în domeniul afacerilor interne. Metoda gestiunii partajate este considerată adecvată pentru toate domeniile aferente politicii afaceri interne și, prin urmare, a fost extinsă la domeniul securității interne, domeniu în care nu se utiliza înainte. Gestiunea centralizată este menținută în cazul activităților definite în funcție de politici.

În cadrul gestiunii partajate, trecerea de la programele anuale la programarea multianuală precedată de un dialog politic în contextul unui cadru strategic definit la nivelul Uniunii va asigura că acțiunile finanțate de la bugetul Uniunii corespund necesităților individuale ale statelor membre, oferind în același timp soluții pentru prioritățile Uniunii. Prezenta propunere stabilește normele generale privind programarea, raportarea, gestiunea financiară, controalele și evaluările care sunt necesare pentru utilizarea adecvată a finanțării domeniului afaceri interne de către Uniune, însă, în măsura în care este posibil, lasă statelor membre libertatea de a decide asupra modului în care aplică aceste norme la nivel național. De exemplu, eligibilitatea cheltuielilor se va stabili în baza normelor naționale, sub rezerva unui număr limitat de principii comune, simple care sunt prevăzute de prezentul regulament.

Așadar, intervențiile au loc la nivelul corespunzător, iar rolul Uniunii nu depășește ceea ce este necesar. Astfel cum s-a subliniat în Revizuirea bugetului, „bugetul UE ar trebui utilizat pentru a finanța bunuri publice ale UE, acțiuni pe care nu le pot finanța statele membre și regiunile sau atunci când acesta poate asigura obținerea de rezultate mai bune⁴”.

În expunerea de motive la regulamentele specifice s-au inclus explicații detaliate pentru acțiunea Uniunii referitor la diferitele domenii de politică ce fac obiectul prezentului regulament.

⁴ „Revizuirea bugetului UE”, COM(2010) 700, 19.10.2010.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Propunerea Comisiei pentru cadrul financiar multianual include o propunere în valoare de 3 869 milioane EUR pentru Fondul pentru azil și migrație și de 4 648 de milioane EUR pentru Fondul pentru securitate internă (prețuri curente).

5. PRINCIPALELE ELEMENTE

Constituind noul cadru general pentru executarea finanțării Uniunii în domeniul politicilor privind afacerile interne, prezentul regulament stabilește normele generale privind finanțarea cheltuielilor, inclusiv normele referitoare la parteneriat, programare, raportare, monitorizare și evaluare, sistemele de gestiune și control care urmează să fie puse în aplicare de către statele membre și verificarea și închiderea conturilor:

- normele privind parteneriatul, programarea, monitorizarea și evaluarea au fost concepute pe baza experienței dobândite cu cele patru fonduri ale Programului general „Solidaritate și gestionarea fluxurilor migratorii”;
- normele privind sistemele de gestiune și control, gestiunea financiară, verificarea și închiderea conturilor, precum și raportarea și închiderea programelor au avut drept model partea II a propunerii Comisiei de regulament de stabilire a unor dispoziții comune pentru fondurile care fac obiectul cadrului strategic comun (denumit în continuare „Regulamentul privind fondurile care fac obiectul cadrului strategic comun”)⁵ și de propunerea Comisiei de regulament privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune⁶, asigurând în același timp continuitatea, atunci când este util, cu normele aplicate pentru cele patru fonduri existente.

Regulamentul urmărește stabilirea condițiilor pentru:

- (1) o finanțare axată mai mult pe politici și orientată către rezultate, inclusiv prin programare strategică întărită;
- (2) o simplificare semnificativă a mecanismelor de acordare a finanțării comparativ cu situația actuală;
- (3) o mai mare flexibilitate în gestiunea financiară și în execuție, având în vedere necesitatea de a se putea aborda împrejurări noi și neprevăzute, caracteristică a domeniului afacerilor interne;
- (4) un cadru consolidat de monitorizare și evaluare, care să asigure răspunderea, transparența și un proces de reflecție în cunoștință de cauză cu privire la viitorul sprijin în domeniul afacerilor interne.

⁵ Propunere de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, care fac obiectul cadrului strategic comun, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european și Fondul de coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 [COM(2011) 615 final].

⁶ Propunere de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune [COM (2011) 628/3].

5.1. O agendă axată pe politici și orientată spre rezultate

Gestiune partajată

- Cu ocazia începerii următorului cadru financiar multianual va avea loc un dialog de politică unic, cu caracter general, în domeniul afacerilor interne cu fiecare stat membru pe marginea utilizării fondurilor, respectiv modul în care fiecare stat membru va contribui la realizarea obiectivelor spațiului de libertate, securitate și justiție, folosind bugetul Uniunii. Aceste dialoguri vor fi precedate de o comunicare a Comisiei cu privire la așteptările generale și la cadrul dialogului. Această comunicare va prezenta, de asemenea, intențiile Comisiei cu privire la acțiunile Uniunii și cadrul pentru aplicarea acestora (de exemplu, folosirea unor metode diferite de gestiune).
- Ținând seama de rezultatele dialogului politic, programele convenite între Comisie și statul membru vor descrie situația de referință și vor stabili obiectivele pe care statele membre trebuie să le atingă în domeniul de politică, precum și obiectivele, în vederea utilizării fondurilor Uniunii. Programul național va identifica obiective și exemple de acțiuni pentru fiecare obiectiv. În plus, un plan financiar pe șapte ani va indica modul în care resursele alocate vor fi angajate și cheltuite, în limitele plafoanelor disponibile. În cazul acțiunilor care urmează să fie puse în aplicare în țări terțe și în legătură cu țări terțe, astfel de acțiuni nu ar trebui să fie orientate direct spre dezvoltare, iar dialogul politic ar trebui să aibă ca obiectiv coerența deplină cu principiile și obiectivele generale ale acțiunii externe a Uniunii și cu politica externă în ceea ce privește țara sau regiunea în cauză.
- Deși se vor depune toate eforturile pentru a se asigura adoptarea în 2014 a programelor naționale, nu se exclude posibilitatea ca unele programe să nu fie adoptate decât în 2015. Pentru a evita pierderea creditelor de angajament aferente anului 2014, Comisia va modifica, prin urmare, propunerea de Regulament al Consiliului de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020 [COM(2011) 398, 29.6.2011] pentru a extinde dispozițiile articolului 7 ale regulamentului menționat anterior la programele aplicate în temeiul gestiunii partajate în cadrul Fondului pentru azil și migrație și a Fondului pentru securitate internă.
- Statele membre vor prezenta anual rapoarte privind gestiunea financiară și rezultatele obținute în cadrul programelor.
- În 2017, se va efectua o evaluare la jumătatea perioadei, pentru reanalizarea situației din fiecare stat membru. Cu această ocazie, pot fi alocate resurse noi pentru perioada 2018-2020.

Gestiune directă și indirectă

- Obiectivele de realizat în conformitate cu programele naționale vor fi completate de „acțiuni ale Uniunii”, precum și de un mecanism de reacție rapidă pentru rezolvarea situațiilor de urgență. Acțiunile Uniunii vor sprijini punerea în aplicare a politicilor Uniunii prin subvenții și achiziții. Acestea vor include acțiuni în țările terțe și în legătură cu acestea, conform Comunicării privind cadrul financiar multianual⁷. Astfel de acțiuni nu sunt orientate direct spre dezvoltare și completează, dacă este cazul,

⁷

A se vedea nota de subsol 1.

asistența financiară oferită prin instrumentele de ajutor extern ale Uniunii Europene, care reprezintă în continuare principala sursă de finanțare pentru a ajuta țările terțe să își consolideze capacitățile relevante. În punerea în aplicare a acestui sprijin, se va urmări coerența deplină cu principiile și obiectivele generale ale acțiunii externe și ale politicii externe a Uniunii Europene referitoare la țara sau la regiunea în cauză. Complementaritatea va fi asigurată prin coordonarea consolidată cu SEAE și cu serviciile competente ale Comisiei.

- Acțiunile Uniunii și măsurile de asistență pentru situații de urgență pot fi, de asemenea, desfășurate de către agențiile Uniunii în domeniul afacerilor interne (Cepol, Europol, EASO, Frontex și Agenția IT), atunci când acest lucru este în interesul Uniunii, când acțiunile au un caracter ad-hoc și atunci când succesul punerii în aplicare a acestora se bazează pe expertiza operațională și tehnică a agenției în cauză. Acțiunile de acest tip vor fi puse în aplicare în cadrul misiunii agențiilor, în conformitate cu temeiul lor juridic, complementar programelor lor de activitate și fără a se aduce atingere obiectivului general prevăzut, și anume reducerea personalului.
- Asistența tehnică la inițiativa Comisiei va fi utilizată pentru sprijinirea statelor membre și a beneficiarilor, pentru încurajarea învățării reciproce și pentru îmbunătățirea comunicării (inclusiv comunicarea instituțională, atunci când este cazul) și pentru evaluare. Aceste credite vor contribui, de asemenea, la susținerea măsurilor de control adecvate în Uniune și în țările terțe în ceea ce privește acțiunile finanțate și operarea sistemului informatic utilizat pentru comunicarea dintre statele membre și Comisie în cadrul gestiunii partajate.

5.2. Simplificarea mecanismelor de acordare a finanțării

Gestiune partajată

- Fiecare stat membru va trebui să întocmească un program național unic pentru fiecare fond, reunind așadar diferite domenii de politică, program care va beneficia de sprijin de la bugetul Uniunii pentru o politică integrată în materie de migrație, care include integrarea, azilul și returnarea în ceea ce privește Fondul pentru azil și migrație, și, respectiv, o strategie de securitate internă amplă, care include cooperarea polițienească, securitatea la frontiere, lupta împotriva criminalității transfrontaliere grave, fraudă în înscrișuri etc., în ceea ce privește Fondul pentru securitate internă.
- Noul cadru reprezintă o simplificare și o reducere semnificativă a sarcinii administrative comparativ cu cele patru fonduri existente, pentru care sunt necesare atât strategii multianuale, cât și programe anuale. Numărul maxim de programe va fi de 26 pentru Fondul pentru azil și migrație (cu excepția Danemarcei, dacă Regatul Unit și Irlanda ar opta să participe) și de 27 pentru Fondul pentru securitate internă (toate statele membre). Mai mult, statele asociate la acquis-ul Schengen vor participa, de asemenea, la Fondul pentru securitate internă în ceea ce privește componentele legate de frontierele externe, de vize și de cooperarea polițienească.
- Se preconizează un număr redus de revizuri ale programelor naționale: programele se vor concentra pe obiective și pe rezultatele de obținut și nu pe identificarea exhaustivă a acțiunilor. Obiectivul este ca, pe cât posibil, și cu excepția unor împrejurări noi sau neprevăzute, să existe, pentru fiecare stat membru și pentru

fiecare fond, o decizie de aprobare a programului multianual și, dacă este necesar, o decizie de revizuire a programului în contextul evaluării la jumătatea perioadei.

- Similar fondurilor aferente cadrului strategic comun, principiul parteneriatului ar trebui aplicat prin intermediul unui comitet de monitorizare.
- Fiecare stat membru va institui un sistem unic de gestiune și control pentru fiecare fond, cu posibilitatea de a avea un sistem pentru ambele fonduri. Pentru a ține seama de caracteristicile instituționale naționale, statele membre pot institui autorități delegate, cărora autoritățile competente le pot delega sarcini speciale (programare și punere în aplicare).
- Eligibilitatea cheltuielilor se stabilește pe baza normelor naționale, fiind supuse unui număr restrâns de principii comune simple. Această abordare ar trebui să constituie o simplificare importantă în gestionarea proiectului la nivelul beneficiarilor. Opțiunile simplificate privind costurile, precum ratele forfetare și sumele forfetare, oferă statelor membre mijloacele de introducere a unui tip de gestiune pe bază de rezultate la nivelul beneficiarilor.

Gestiune directă și indirectă

- Asistența financiară va fi disponibilă pentru situații de urgență, astfel cum sunt definite în dispozițiile relevante ale regulamentelor specifice. Mecanismul este activat de către Comisie, dar și la inițiativa statelor membre, a Comitetului articolul 71 (COSI) reprezentat de președinția Uniunii corespunzătoare sau ale altor părți interesate, precum organizațiile internaționale (Înaltul Comisar al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați, Organizația Internațională pentru Migrație etc.) și de agențiile Uniunii din domeniul afacerilor interne.
- Pentru a se evita fragmentarea se vor folosi toate mijloacele posibile, resursele fiind concentrate asupra unui număr restrâns de obiective ale Uniunii și recurgând la experiența principalelor părți interesate, după caz, pe baza acordurilor de parteneriat și a acordurilor-cadru.
- În ceea ce privește sprijinul financiar acordat pentru dezvoltarea de noi sisteme informatice (pachetul legislativ „frontiere inteligente”), actualele decizii financiare anuale de abilitare a Comisiei să dezvolte componentele centrale vor fi înlocuite cu un cadru multianual.

5.3. Flexibilitate

Gestiune partajată

- Impactul evaluării la jumătatea perioadei va depinde de situația din statele membre. Statele membre în cazul cărora se estimează că există riscuri suplimentare sau care obțin resurse suplimentare pentru aplicarea priorităților specifice ale Uniunii vor fi invitate să revizuiască sumele din planul lor financiar și, după caz, să adauge elemente în programul lor.
- Flexibilitatea financiară este o componentă a actualului Acord interinstituțional privind disciplina bugetară și a propunerii Comisiei de regulament privind cadrul financiar multianual 2014-2020. Se regăsește, de asemenea, în propunerea de revizuire a Regulamentului financiar și a normelor de punere în aplicare. Prin urmare, această componentă va fi aplicată, în special, prin diferitele mecanisme

prevăzute de aceste propuneri, principalele etape avute în vedere pentru aplicarea acestora fiind programarea financiară multianuală și actualizarea anuală, alocarea bugetară anuală și execuția bugetară anuală.

- Regulamentele specifice stabilesc sumele care vor fi alocate programelor naționale, acțiunilor Uniunii și altor activități. Cu toate acestea, în pachetul global aferent prezentului regulament și regulamentelor specifice, se prevede că, prin acte delegate, Comisia poate modifica anumite sume pentru a asigura utilizarea optimă a bugetului Uniunii.

Gestiune directă și indirectă

- Creditele anuale pentru acțiunile Uniunii, asistența de urgență și, sub rezerva plafoanelor anuale, pentru asistența tehnică acordată la inițiativa Comisiei, sunt considerate ca fiind un „pachet financiar” unic, asigurându-se astfel un grad ridicat de flexibilitate în deciziile de la un exercițiu financiar la altul cu privire la alocarea resurselor, în funcție de nevoile specifice.
- Acțiunile Uniunii sunt definite în sens foarte larg, astfel încât Comisia să dispună de toate instrumentele necesare pentru îndeplinirea sarcinilor legate de legiferare și de coordonare a politicilor.
 - Se axează pe aspecte transnaționale (cooperare, analiză comparativă, rețele), care necesită acțiuni concertate în toate statele membre și care sprijină, în mod activ, acțiunile colective și care se completează reciproc ale statelor membre și alte actori care consolidează cooperarea Uniunii și au ca obiectiv învățarea reciprocă și inovarea.
 - Se admit, de asemenea, acțiuni care nu au un caracter transnațional, dar care sunt de interes deosebit pentru Uniune în ansamblu în ceea ce privește dezvoltarea politicii în aceste domenii.
 - Pot acoperi acțiunile din țările terțe și în legătură cu acestea.
 - Regulamentele specifice prevăd dispoziții de punere în aplicare pentru toate politicile și obiectivele susținute de fonduri și chiar privind aspectele legate de politica de finanțare a funcționării fondurilor. În cazul componentei privind frontierele și vizele din cadrul Fondului pentru securitate internă, aceasta ar putea include punerea în aplicare a mecanismului Schengen de evaluare și monitorizare.
- În consecință, regulamentele specifice prevăd sprijin pentru dezvoltarea societății civile și a rețelelor transnaționale (în special în ceea ce privește Fondul pentru azil și migrație), pentru testarea și validarea cercetării, de exemplu proiecte de cercetare aplicată în vederea reducerii decalajului în ceea ce privește utilizarea operațională în raport cu obiectivul Programului Orizont 2020 (în special în cazul Fondului pentru securitate internă).

5.4. Un cadru coerent și eficient de raportare, monitorizare și evaluare

Gestiune partajată

- Statele membre vor raporta anual cu privire la aplicarea programului multianual, ca parte integrantă a exercițiului de verificare și închidere a conturilor. Pentru a fi luate în considerare în cadrul procesului de evaluare la jumătatea perioadei, rapoartele vor fi solicitate în 2017 pentru a se furniza informații suplimentare cu privire la progresele înregistrate în vederea atingerii obiectivelor. Un exercițiu similar va avea loc în 2019, pentru a se facilita, după caz, regularizările în cursul ultimului exercițiu financiar (2020).
- Susținând dezvoltarea, în domeniul afacerilor interne, a unei culturi bazate pe evaluare, fondurile vor avea un cadru comun de evaluare și monitorizare cu indicatori generali aferenți politicilor care pun în evidență abordarea axată pe rezultate în ceea ce privește fondurile și rolul esențial pe care îl pot juca în mixul de politici pentru atingerea obiectivelor privind spațiul de libertate, securitate și justiție. Acești indicatori se referă la impactul pe care l-ar putea avea fondurile: dezvoltarea unei culturi comune în ceea ce privește securitatea frontierelor, cooperarea polițienească și gestionarea crizelor; gestionarea eficace a fluxurilor de migrație în Uniune; tratamentul corect și echitabil al resortisanților țărilor terțe; solidaritatea și cooperarea între statele membre în vederea abordării problemelor legate de migrație și securitate internă și o abordare comună a Uniunii atât cu privire la migrație, cât și la securitate în relațiile cu țările terțe.
- Pentru a asigura aplicarea corespunzătoare a principiilor privind evaluarea și, ținând seama de experiența practică dobândită din evaluarea în statele membre în temeiul actualei finanțări a Uniunii în domeniul afacerilor interne, Comisia și statele membre vor colabora pentru a dezvolta, prin intermediul dispozițiilor de aplicare, cadrul comun de evaluare și monitorizare, definind, *inter alia*, modelele și indicatorii comuni pentru realizări și rezultate.
- Toate măsurile vor fi stabilite la începutul perioadei de programare, permițând astfel statelor membre să instituie propriile sisteme de raportare și de evaluare pe baza principiilor și cerințelor convenite.
- Pentru a reduce sarcina administrativă și pentru a asigura sinergiile între raportare și evaluare, informațiile necesare pentru rapoartele de evaluare vor valorifica și completa informațiile furnizate de către statele membre în rapoartele anuale de punere în aplicare a programelor naționale.
- Termenul pentru raportul de evaluare intermediară este 2018 și ar trebui să constituie un element al reflecției privind următoarea perioadă de programare.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de stabilire a dispozițiilor generale privind Fondul pentru azil și migrație și instrumentul de sprijin financiar pentru cooperarea polițienească, prevenirea și combaterea criminalității și gestionarea crizelor

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 78 alineatul (2), articolul 79 alineatul (2), articolul 79 alineatul (4), articolul 82 alineatul (1), articolul 84 și articolul 87 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European⁸,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor⁹,

acționând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Politica Uniunii Europene în domeniul afacerilor interne este de a crea un spațiu de libertate, securitate și justiție: un spațiu fără frontiere interne, în care persoanele pot intra, se pot deplasa, pot trăi și lucra în mod liber, având încredere că drepturile lor sunt respectate pe deplin și că securitatea le este asigurată, având în vedere provocările comune, ca de exemplu dezvoltarea unei politici de imigrare cuprinzătoare a Uniunii pentru consolidarea competitivității și a coeziunii sociale a Uniunii, crearea unui sistem european comun de azil, prevenirea și combaterea amenințărilor pe care le reprezintă criminalitatea gravă și organizată, a infracțiunilor informatice și a terorismului.
- (2) Finanțarea Uniunii cu scopul de a sprijini dezvoltarea acestui domeniu ar trebui să constituie un semnal concret al solidarității și al responsabilității comune, atribute indispensabile pentru a se răspunde la provocările comune.
- (3) Existența unui cadru comun ar trebui să asigure coerența, simplificarea și aplicarea uniformă, aspecte necesare ale finanțării domeniilor de politică vizate.

⁸ JO C , , p. .

⁹ JO C , , p. .

- (4) Un cadru comun ar trebui să stabilească principiile de asistență și să identifice responsabilitățile statelor membre și ale Comisiei pentru a se asigura aplicarea acestor principii.
- (5) Acest tip de finanțare din partea Uniunii ar fi mai eficient și mai bine focalizat atunci când cofinanțarea acțiunilor eligibile s-ar baza pe programarea strategică multianuală, elaborată de către fiecare stat membru, în dialog cu Comisia.
- (6) Măsurile întreprinse în țările terțe și în legătură cu țările terțe, care beneficiază de sprijin în temeiul regulamentelor specifice ar trebui corelate, din punct de vedere al sinergiilor și consecvenței, cu alte acțiuni desfășurate în afara Uniunii și care beneficiază de sprijin în cadrul instrumentelor geografice și tematice de asistență externă a Uniunii. În special, în punerea în aplicare a acestor acțiuni, ar trebui să se aibă în vedere coerența deplină cu principiile și obiectivele generale ale acțiunii externe și ale politicii externe a Uniunii referitoare la țara sau regiunea în cauză. Obiectivul măsurilor nu ar trebui să fie sprijinirea acțiunilor care au o componentă clară de dezvoltare și, atunci când este cazul, ar trebui să completeze asistența financiară acordată prin intermediul instrumentelor de ajutor extern. Se va asigura, de asemenea, coerența cu politica umanitară a Uniunii, în special în ceea ce privește aplicarea asistenței de urgență.
- (7) Acțiunea externă ar trebui să fie consecventă și coerentă, conform articolului 18 alineatul (4) din TUE.
- (8) Înainte de pregătirea programelor multianuale ca mijloc de realizare a obiectivelor acestui tip de finanțare al Uniunii, statele membre și Comisia ar trebui să inițieze un dialog politic și să stabilească, așadar, o strategie coerentă pentru fiecare stat membru în parte.
- (9) Strategia ar trebui să facă obiectul unei evaluări la jumătatea perioadei, pentru a asigura finanțarea corespunzătoare în perioada 2018-2020.
- (10) Statele membre ar trebui să instituie un parteneriat cu autoritățile și organismele vizate pentru a pregăti, aplica și monitoriza programele lor naționale pe întreaga perioadă multianuală. Statele membre ar trebui să instituie comitete de monitorizare a programelor naționale și să ofere asistență în procesul de examinare a punerii în aplicare și a progreselor înregistrate pentru atingerea obiectivelor.
- (11) Eligibilitatea cheltuielilor în cadrul programelor naționale ar trebui stabilită prin dreptul intern, sub rezerva principiilor comune. Datele inițiale și finale pentru eligibilitatea cheltuielilor ar trebui să fie definite astfel încât să se prevadă norme uniforme și echitabile pentru aplicarea programelor naționale.
- (12) Asistența tehnică ar trebui să permită statelor membre să susțină aplicarea programelor lor naționale și să asiste beneficiarii în ceea ce privește respectarea obligațiilor lor și a dreptului Uniunii.
- (13) În vederea asigurării unui cadru adecvat pentru acordarea rapidă a asistenței de urgență, prezentul regulament ar trebui să faciliteze sprijinirea activităților care au generat cheltuieli, anterior formulării cererii de asistență, în conformitate cu

dispozițiile Regulamentului financiar¹⁰ care permite această flexibilitate în cazuri excepționale și bine întemeiate.

- (14) Interesele financiare ale Uniunii Europene ar trebui să fie protejate prin măsuri proporționale pe tot parcursul ciclului de cheltuieli, inclusiv măsuri de prevenire, detectare și investigare a neregulilor, recuperarea fondurilor pierdute, plătite în mod necuvenit sau utilizate în mod incorrect și, dacă este cazul, sancțiuni.
- (15) Statele membre ar trebui să adopte măsuri adecvate pentru a garanta funcționarea adecvată a sistemului de gestiune și control, precum și calitatea punerii în aplicare. În acest scop, este necesar să se stabilească principiile generale și funcțiile necesare pe care ar trebui să le îndeplinească aceste sisteme.
- (16) Pentru a se garanta aplicarea eficientă și corectă a programelor naționale, ar trebui să se precizeze obligațiile care revin statelor membre în ceea ce privește sistemele de gestiune și control, de prevenire, identificare și corectare a neregulilor și a încălcării dreptului Uniunii.
- (17) În conformitate cu principiile subsidiarității și proporționalității, statele membre ar trebui să aibă responsabilitatea principală, prin intermediul sistemelor proprii de gestiune și control, pentru punerea în aplicare și controlul programelor naționale.
- (18) Numai autoritățile responsabile, acreditate de statele membre, oferă asigurarea rezonabilă a efectuării controalelor necesare înainte de a acorda beneficiarilor sprijinul de la bugetul Uniunii. Prin urmare, trebuie să se prevadă în mod explicit că se pot rambursa de la bugetul Uniunii doar cheltuielile efectuate de autoritățile responsabile acreditate.
- (19) Ar trebui să fie stabilite competențele și responsabilitățile Comisiei în ceea ce privește verificarea funcționării eficiente a sistemelor de gestiune și control, precum și în ceea ce privește solicitarea întreprinderii de acțiuni de către statele membre.
- (20) Angajamentele bugetare ale Uniunii ar trebui efectuate o dată pe an. Pentru a asigura gestionarea eficientă a programului, este necesar să se stabilească norme comune pentru plata soldului anual și a soldului final.
- (21) Plata reprezentând prefinanțarea, efectuată la începerea programelor garantează că statul membru are mijloacele necesare pentru a oferi sprijin beneficiarilor în ceea ce privește punerea în aplicare a programului de îndată ce programul este aprobat. Prin urmare, trebuie să se prevadă dispoziții privind sumele inițiale de prefinanțare. Prefinanțarea inițială ar trebui lichidată în totalitate la încheierea programului.
- (22) Revizuirea trienală a Regulamentului financiar¹¹ introduce modificări la principiile de gestiune partajată de care trebuie să se țină seama.
- (23) În vederea consolidării răspunderii pentru cheltuielile cofinanțate de la bugetul Uniunii într-un anumit an, ar trebui creat un cadru adecvat pentru verificarea și încheierea anuală a conturilor. Conform acestui cadru, autoritatea responsabilă ar trebui să

¹⁰ Revizuirea trienală a Regulamentului financiar, propunerea Comisiei COM (2010) 0260.

¹¹ Revizuirea trienală a Regulamentului financiar, propunerea Comisiei COM (2010) 0260.

transmită Comisiei, pentru un program național, o declarație de gestiune însoțită de situațiile anuale, un raport sintetic, precum și avizul unui auditor independent și un raport de control.

- (24) Pentru a susține asigurarea care stă la baza verificării și închiderii anuale a conturilor în Uniune, ar trebui stabilite dispoziții comune privind natura și nivelul controalelor care urmează a fi efectuate de statele membre.
- (25) Pentru a asigura buna gestiune financiară a resurselor Uniunii, ar putea să se considere necesar ca rectificările financiare să fie efectuate de către Comisie. Pentru a asigura certitudinea juridică pentru statele membre, este important să se definească circumstanțele în care nerespectarea legislației Uniunii sau a legislației naționale poate duce la rectificări financiare din partea Comisiei. Pentru a se asigura că rectificările financiare pe care Comisia le poate impune statelor membre sunt legate de protecția intereselor financiare ale Uniunii, acestea ar trebui să se limiteze la cazurile în care încălcarea legislației Uniunii sau a legislației naționale privește, direct sau indirect, eligibilitatea, regularitatea, gestiunea sau controlul acțiunilor și al cheltuielilor corespunzătoare. Pentru a garanta proporționalitatea, este important ca natura și gravitatea abaterii să fie luate în considerare de Comisie atunci când stabilește valoarea rectificării financiare. În acest sens, este necesar să se stabilească criteriile pentru aplicarea rectificărilor financiare de către Comisie și procedura care poate duce la o decizie privind rectificarea financiară.
- (26) Pentru a stabili relația financiară între autoritățile responsabile și bugetul Uniunii Comisia ar trebui să verifice anual conturile acestor autorități. Decizia cu privire la verificarea și închiderea conturilor trebuie să vizeze exhaustivitatea, acuratețea și veridicitatea conturilor, dar nu și conformitatea cheltuielilor cu legislația Uniunii.
- (27) Comisia, care este responsabilă de aplicarea corectă a dreptului Uniunii în temeiul articolului 17 din Tratatul privind Uniunea Europeană, ar trebui să decidă dacă cheltuielile suportate de statele membre sunt efectuate în conformitate cu legislația Uniunii. Statele membre ar trebui să aibă dreptul de a justifica deciziile privind efectuarea plăților. Pentru a oferi statelor membre asigurări juridice și financiare în ceea ce privește cheltuielile efectuate în trecut, trebuie stabilită o perioadă maximă în care Comisia să decidă asupra consecințelor financiare care decurg din nerespectarea legislației.
- (28) Pentru a încuraja disciplina financiară, este oportun să se definească modalitățile de dezangajare a oricărei părți a angajamentului bugetar aferent unui program național, în special atunci când o sumă poate fi exclusă din dezangajare, în principal în situația în care întârzierile în punerea în aplicare apar ca urmare a unei proceduri judiciare sau a unui recurs administrativ cu efect de suspendare sau din motive de forță majoră.
- (29) Pentru a asigura aplicarea corespunzătoare a normelor generale privind dezangajarea, normele stabilite ar trebui să prezinte detaliat modul de stabilire a termenelor-limită pentru dezangajare și modul de calcul al sumelor respective.
- (30) Este important să aducem în atenția publicului larg realizările obținute prin fondurile Uniunii. Cetățenii au dreptul să cunoască modul în care sunt cheltuite resursele financiare ale Uniunii. Responsabilitatea privind comunicarea informațiilor corespunzătoare către public ar trebui să revină atât autorităților responsabile, cât și

beneficiarilor. Pentru a îmbunătăți eficiența comunicării cu publicul larg și pentru a asigura sinergii mai puternice între activitățile de comunicare întreprinse la inițiativa Comisiei, bugetul alocat pentru acțiunile de comunicare în temeiul prezentei finanțări a Uniunii contribuie, de asemenea, la acoperirea comunicării instituționale a priorităților politice ale Uniunii Europene, dacă acestea sunt legate de obiectivele generale ale prezentei finanțări acordate de Uniune.

- (31) În scopul asigurării difuzării ample a informațiilor cu privire la prezenta finanțare acordată de Uniune și pentru a informa beneficiarii potențiali cu privire la oportunitățile de finanțare, ar trebui definite normele detaliate referitoare la măsurile de informare și de comunicare, precum și anumite caracteristici tehnice ale unor astfel de măsuri în baza prezentului regulament, iar fiecare stat membru ar trebui să creeze un site internet sau un portal de internet unde să includă informațiile necesare.
- (32) Eficiența acțiunilor care beneficiază de sprijin depinde, de asemenea, de evaluarea acțiunilor respective și de difuzarea rezultatelor obținute. Ar trebui oficializate responsabilitățile statelor membre și ale Comisiei în această privință, precum și modalitățile de garantare a fiabilității evaluării și a calității informațiilor conexe.
- (33) Pentru a modifica dispozițiile prezentului regulament privind principiile comune în materie de eligibilitate a cheltuielilor, competența de adoptare de acte legislative în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei. Este deosebit de important ca, în cursul activității pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. În momentul pregătirii și elaborării actelor delegate, Comisia ar trebui să garanteze transmiterea simultană, promptă și adecvată a documentelor pertinente către Parlamentul European și Consiliu.
- (34) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, Comisia ar trebui investită cu competențe de punere în aplicare. Aceste competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie¹².
- (35) Procedura de examinare ar trebui utilizată pentru actele de punere în aplicare ce stabilesc obligații comune pentru statele membre, în special cu privire la furnizarea informațiilor către Comisie, iar procedura de consultare ar trebui folosită pentru adoptarea actelor de punere în aplicare privind modelele pentru furnizarea informațiilor către Comisie, dată fiind natura lor pur tehnică.
- (36) Întrucât obiectivul prezentului regulament, respectiv stabilirea dispozițiilor generale, nu poate fi suficient realizat de către statele membre, putând fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, conform principiului subsidiarității, astfel cum este enunțat la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru îndeplinirea acestui obiectiv. În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul privind poziția

¹² JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

Regatului Unit și a Irlandei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, și fără a aduce atingere articolului 4 din respectivul protocol, aceste state membre nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu au obligații în temeiul acestuia și nici nu fac obiectul aplicării sale. [SAU] *[În conformitate cu articolul 3 din Protocolul privind poziția Regatului Unit și a Irlandei anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, Regatul Unit și Irlanda și-au notificat dorința de a participa la adoptarea și punerea în aplicare a prezentului regulament.]*

- (37) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Scopul și domeniul de aplicare

Prezentul regulament stabilește normele generale de aplicare a regulamentelor specifice în ceea ce privește:

- (a) finanțarea cheltuielilor;
- (b) parteneriatul, programarea, raportarea, monitorizarea și evaluarea;
- (c) sistemele de gestiune și control care trebuie instituite de statele membre;
- (d) verificarea și închiderea conturilor.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament se aplică următoarele definiții:

- (a) „Regulamente specifice” înseamnă:
 - Regulamentul .../2012/UE [de instituire a Fondului pentru azil și migrație pentru perioada 2014-2020];
 - Regulamentul .../2012/UE [de instituire, ca parte a Fondului pentru securitate internă, a instrumentului de sprijin financiar pentru cooperarea polițienească, prevenirea și combaterea criminalității și gestionarea crizelor; precum și

- orice alt regulament care conține dispoziții privind aplicarea prezentului regulament.
- (b) „programare” înseamnă procesul de organizare, luare a deciziilor și finanțare în mai multe etape pentru punerea în aplicare, pe bază multianuală, a acțiunii comune a UE și a statelor membre în vederea realizării obiectivelor regulamentelor specifice;
- (c) „acțiune” înseamnă un proiect sau un grup de proiecte selectate de către autoritatea responsabilă de programul național în cauză sau sub răspunderea acesteia, care contribuie la obiectivele generale și specifice urmărite prin regulamentele specifice;
- (d) „acțiunea Uniunii” înseamnă o acțiune transnațională sau o acțiune de interes special pentru Uniune, astfel cum este definită în regulamentele specifice;
- (e) „proiect” înseamnă mijloacele specifice și practice utilizate pentru punerea în aplicare, integrală sau parțială, a unei acțiuni de către un beneficiar al contribuției financiare a Uniunii;
- (f) „asistență de urgență” înseamnă un proiect sau un grup de proiecte care abordează o situație de urgență, astfel cum este definită în regulamentele specifice;
- (g) „beneficiar” înseamnă destinatarul unei contribuții a Uniunii în cadrul unui proiect, indiferent dacă este un organism public sau privat, o organizație internațională sau Crucea Roșie, Federația Internațională a Societăților Naționale de Cruce Roșie și Semilună Roșie.

CAPITOLUL II

PRINCIPIILE ASISTENȚEI

Articolul 3

Principii generale

1. Regulamentele specifice prevăd acordarea de sprijin, prin programele naționale, pentru acțiunile Uniunii și asistența de urgență, în completarea intervenției naționale, regionale și locale, în vederea realizării obiectivelor Uniunii.
2. Comisia și statele membre se asigură că sprijinul acordat în temeiul regulamentelor specifice și de către statele membre este consecvent cu activitățile, politicile și prioritățile Uniunii Europene și complementar celorlalte instrumente ale Uniunii Europene.
3. Sprijinul acordat în temeiul regulamentelor specifice se pune în aplicare în strânsă cooperare între Comisie și statele membre.
4. În conformitate cu responsabilitățile lor, Comisia și statele membre, împreună cu SEAE, asigură, în ceea ce privește acțiunile din țările terțe și în legătură cu țările terțe

coordonarea între acest regulament și regulamentele specifice, precum și cu celelalte politici și instrumente ale Uniunii, inclusiv cele din cadrul acțiunii externe a Uniunii.

5. Comisia și statele membre aplică principiul bunei gestiuni financiare, în conformitate cu articolul [26] din Regulamentul financiar.
6. Comisia și statele membre asigură eficiența sprijinului acordat în temeiul regulamentelor specifice, în special prin monitorizare, raportare și evaluare.
7. Comisia și statele membre își îndeplinesc rolurile care le revin în legătură cu prezentul regulament și regulamentele specifice, cu scopul de a reduce sarcina administrativă a beneficiarilor.

Articolul 4

Conformitatea cu legislația Uniunii și legislația națională

Acțiunile finanțate prin regulamentele specifice trebuie fie conforme cu legislația Uniunii și cu legislația națională aplicabilă.

Articolul 5

Protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene

1. Comisia ia măsurile adecvate pentru a se asigura că, atunci când sunt puse în aplicare acțiunile finanțate în temeiul regulamentelor specifice, interesele financiare ale Uniunii Europene sunt protejate prin aplicarea de măsuri preventive împotriva fraudei, corupției și oricăror altor activități ilegale, prin controale eficace, iar dacă se identifică nereguli, prin recuperarea sumelor plătite în mod necuvenit și, dacă este cazul, prin aplicarea de sancțiuni eficace, proporționale și cu efect disuasiv.
2. Statele membre au obligația de a preveni, detecta și corecta neregulile și recuperează sumele plătite necuvenit, împreună cu dobânzile aferente efectuării cu întârziere a plăților. Statele membre adresează Comisiei rapoarte cu privire la aceasta și o informează cu privire la evoluția procedurilor administrative și judiciare.
3. În cazul în care sumele plătite în mod necuvenit unui beneficiar nu pot fi recuperate din cauza greșelii sau neglijenței unui stat membru, respectivul stat membru este responsabil de rambursarea sumelor în cauză către bugetul general al Uniunii.
4. Statele membre asigură prevenirea eficientă a actelor de fraudă, în special în ceea ce privește domeniile cu un grad ridicat de risc, astfel încât acțiunile de prevenire să reprezinte totodată un factor disuasiv, ținându-se seama de beneficiile și caracterul proporțional al măsurilor.
5. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 54, în ceea ce privește obligațiile statelor membre prevăzute la alineatul (4).

6. Comisia ori reprezentanții săi și Curtea de Conturi au competența de a audita, în baza documentelor și la fața locului, toți beneficiarii de granturi, contractanții și subcontractanții care au primit fonduri ale Uniunii.

Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) poate efectua controale și inspecții la fața locului în cazul operatorilor economici vizați direct sau indirect de acest tip de finanțare, în conformitate cu procedurile stabilite de Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 pentru a stabili dacă s-a săvârșit un act de fraudă, un act de corupție sau o altă activitate ilegală care afectează interesele financiare ale Uniunii Europene în legătură cu un acord de grant, o decizie de grant sau cu un contract legat de o finanțare din partea Uniunii.

Fără a se aduce atingere primului și celui de al doilea paragraf, acordurile de cooperare cu țări terțe și organizații internaționale, precum și acordurile de grant, deciziile de grant și contractele care rezultă din aplicarea prezentului regulament și a regulamentelor specifice trebuie să autorizeze în mod expres Comisia, Curtea de Conturi și OLAF să efectueze astfel de audituri, controale și inspecții la fața locului.

Articolul 6

Programare

Obiectivele regulamentelor specifice se îndeplinesc în cadrul perioadei de programare multianuală 2014-2020, sub rezerva unei evaluări la jumătatea perioadei, în conformitate cu articolul 15.

CAPITOLUL III

CADRUL FINANCIAR PENTRU ACȚIUNILE UNIUNII, ASISTENȚA DE URGENTĂ ȘI ASISTENȚA TEHNICĂ

Articolul 7

Cadrul de punere în aplicare

1. Comisia stabilește suma globală pusă la dispoziție pentru acțiunile Uniunii, asistența de urgență și asistența tehnică la inițiativa Comisiei în cadrul creditelor anuale ale bugetului Uniunii.
2. Comisia adoptă, printr-un act de punere în aplicare, programul de lucru pentru acțiunile Uniunii și asistența de urgență. Actul de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 55 alineatul (3).
3. Pentru a asigura disponibilitatea resurselor în timp util, Comisia poate adopta, separat, un program de lucru privind asistența de urgență.
4. Acțiunile Uniunii, asistența de urgență și asistența tehnică acordată la inițiativa Comisiei pot fi puse în aplicare:

- direct, de către Comisie sau prin agențiile executive;
- indirect, de către alte entități și persoane decât statele membre, în conformitate cu articolul [57] din Regulamentul financiar.

Articolul 8

Asistență de urgență

1. Ca răspuns la o situație de urgență, astfel cum este definită în regulamentele specifice, Comisia poate decide să acorde asistență de urgență.
2. În limita resurselor disponibile, asistența de urgență poate reprezenta până la 100% din cheltuielile eligibile.
3. Poate consta în asistență în statele membre și în țările terțe, în conformitate cu obiectivele și acțiunile definite în regulamentele specifice.
4. Asistența de urgență poate susține cheltuielile suportate anterior datei depunerii cererii de subvenție sau cererii de asistență, atunci când acest lucru este necesar pentru aplicarea acțiunii.

Articolul 9

Acțiunile Uniunii și asistența de urgență în țările terțe sau în legătură cu țările terțe

1. Comisia poate decide să finanțeze acțiunile Uniunii și asistența de urgență în țările terțe sau în legătură cu țările terțe, în conformitate cu obiectivele și acțiunile definite în regulamentele specifice.
2. Atunci când acțiunile de acest tip sunt aplicate direct, următoarele entități pot depune cereri:
 - (a) statele membre;
 - (b) țările terțe;
 - (c) organismele comune instituite de țări terțe și de Uniune sau de statele membre;
 - (d) organizațiile internaționale, inclusiv organizațiile regionale, organizațiile, serviciile sau misiunile Organizației Națiunilor Unite, instituțiile financiare internaționale și băncile de dezvoltare, precum și instituțiile cu jurisdicție internațională, în măsura în care acestea contribuie la obiectivele regulamentului specific (regulamentelor specifice) vizat(e);
 - (e) Comitetul Internațional al Crucii Roșii (CICR), Federația Internațională a Societăților Naționale ale Crucii Roșii și Semilunii Roșii;
 - (f) organizațiile neguvernamentale instituite și înregistrate în Uniune și în țările asociate la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen.

Asistența tehnică la inițiativa Comisiei

1. La inițiativa sau în numele Comisiei, regulamentele specifice pot susține asistența de pregătire, de monitorizare, administrativă și tehnică, precum și măsurile de evaluare, de audit și de control necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament și a regulamentelor specifice.
2. Aceste măsuri pot include, dar nu se limitează la:
 - (a) asistență pentru pregătirea și evaluarea proiectelor;
 - (b) sprijin pentru consolidarea instituțională și a capacității administrative pentru gestionarea eficientă a prezentului regulament și a regulamentelor specifice;
 - (c) măsuri legate de analiza, gestionarea, monitorizarea, schimbul de informații și punerea în aplicare a prezentului regulament și a regulamentelor specifice, precum și măsuri referitoare la punerea în aplicare a sistemelor de control și a asistenței tehnice și administrative;
 - (d) evaluări, expertize, statistici și studii, inclusiv cele de natură generală privind funcționarea regulamentelor specifice;
 - (e) acțiuni de difuzare a informațiilor, rețele de sprijin, efectuarea unor activități de comunicare, de sensibilizare, de promovare a cooperării și de schimb de experiență, inclusiv cu țări terțe. Pentru a îmbunătăți eficiența comunicării cu publicul larg și pentru a asigura sinergii mai puternice între activitățile de comunicare întreprinse la inițiativa Comisiei, resursele alocate acțiunilor de comunicare în temeiul prezentului regulament contribuie, de asemenea, la acoperirea comunicării instituționale a priorităților politice ale Uniunii Europene, dacă acestea sunt legate de obiectivele generale ale prezentului regulament și ale regulamentelor specifice;
 - (f) instalarea, funcționarea și interconectarea sistemelor informatice de gestionare, monitorizare, audit, control și evaluare;
 - (g) elaborarea unui cadru comun de evaluare și monitorizare, precum și a unui sistem de indicatori, ținând seama, după caz, de indicatorii naționali;
 - (h) acțiuni vizând îmbunătățirea metodelor de evaluare și a schimbului de informații privind practicile de evaluare;
 - (i) conferințe, seminarii, ateliere și alte măsuri comune în materie de informații și formare privind punerea în aplicare a prezentului regulament și a regulamentelor specifice adresate autorităților și beneficiarilor desemnați;
 - (j) acțiuni legate de activitatea de audit.
3. Acțiunile pot avea în vedere, de asemenea, cadrele financiare precedente și ulterioare.

CAPITOLUL IV

PROGRAME NAȚIONALE

SECȚIUNEA 1

CADRUL DE PROGRAMARE ȘI PUNERE ÎN APLICARE

Articolul 11

Subsidiaritatea și proporționalitatea intervenției

1. Statele membre și autoritățile pe care le desemnează în acest sens („autoritățile desemnate”) sunt responsabile pentru punerea în aplicare a programelor și pentru îndeplinirea atribuțiilor care le revin în temeiul prezentului regulament și al regulamentelor specifice, la nivelul corespunzător, în conformitate cu cadrul instituțional, juridic și financiar al statului membru și sub rezerva conformității cu prezentul regulament și cu regulamentele specifice.
2. Dispozițiile cu privire la punerea în aplicare și utilizarea sprijinului oferit în temeiul regulamentelor specifice și, în special, resursele financiare și administrative necesare pentru raportare, evaluare, gestionare și control trebuie să țină seama de principiul proporționalității având în vedere nivelul sprijinului alocat.

Article 12

Parteneriat

1. Fiecare stat membru organizează, în conformitate cu normele și practicile naționale în vigoare, un parteneriat cu autoritățile și organismele în cauză, pentru a elabora și pune în aplicare programele naționale.

Aceste autorități și organisme trebuie să includă autoritățile regionale, locale, urbane și alte autorități publice competente și, după caz, organizațiile și organismele internaționale care reprezintă societatea civilă, cum ar fi organizațiile neguvernamentale sau partenerii sociali.

2. Parteneriatul se desfășoară în deplină conformitate cu competența instituțională, juridică și financiară a fiecărei categorii de parteneri.
3. Partenerii trebuie să fie implicați în pregătirea, punerea în aplicare, monitorizarea și evaluarea programelor naționale.
4. Fiecare stat membru instituie un comitet de monitorizare pentru a sprijini punerea în aplicare a programelor naționale.
5. Comisia poate participa la lucrările comitetului de monitorizare, cu titlu consultativ.

Articolul 13

Dialog politic

1. Pentru lansarea perioadei de programare, Comisia și fiecare stat membru trebuie să aibă un dialog politic privind criteriile naționale și contribuția care ar putea fi alocată de la bugetul UE pentru realizarea acestor cerințe, având în vedere situația de referință din statul membru în cauză și obiectivele regulamentelor specifice. Acest dialog politic va avea ca rezultat încheierea proceselor verbale agreeate sau un schimb de scrisori care identifică nevoile și prioritățile specifice din statul membru în cauză și care vor servi drept cadru pentru elaborarea programelor naționale.

În cazul acțiunilor care urmează să fie puse în aplicare în țări terțe și în legătură cu țări terțe, astfel de acțiuni nu vor fi orientate direct spre dezvoltare, iar dialogul politic va avea în vedere coerența deplină cu principiile și obiectivele generale ale acțiunii externe a Uniunii și cu politica externă în ceea ce privește țara sau regiunea respectivă.

2. În contextul examinării cererii de plată la care se face referire în articolul 39 și al raportului privind punerea în aplicare la care se face referire în articolul 49, statul membru în cauză și Comisia examinează progresele înregistrate în punerea în aplicare a programului național, ținând seama de concluziile dialogului de politică.

Articolul 14

Pregătirea și aprobarea programelor naționale

1. Fiecare stat membru propune un program național, pe baza concluziilor dialogului de politică la care se face referire la articolul 13 alineatul (1), în conformitate cu regulamentele specifice.
2. Fiecare program național propus trebuie să acopere exercițiile financiare ale perioadei cuprinse între 1 ianuarie 2014 – 31 decembrie 2020 și să fie alcătuit din următoarele elemente:
 - (a) o descriere a situației de referință din statul membru;
 - (b) o analiză a cerințelor din cadrul statului membru și obiectivele naționale menite să răspundă acestor necesități în cursul perioadei acoperite de program;
 - (c) o strategie adecvată care să identifice obiectivele care trebuie urmărite cu sprijinul bugetului UE, cu obiective pentru realizarea acestora, un calendar orientativ și exemple de acțiuni preconizate în vederea atingerii acestor obiective;
 - (d) mecanismele care asigură coordonarea între instrumentele instituite de regulamentele specifice și alte instrumente naționale și ale Uniunii;
 - (e) informații privind cadrul de monitorizare și de evaluare ce urmează a fi stabilit și indicatorii care urmează să fie utilizați pentru măsurarea progreselor realizate în punerea în aplicare a obiectivelor urmărite în raport cu situația de referință din statul membru;

- (f) măsuri care să asigure punerea în aplicare eficace și eficientă a sprijinului de la bugetul UE, inclusiv folosirea planificată a asistenței tehnice și abordarea aleasă pentru aplicarea principiului parteneriatului, astfel cum este prevăzut la articolul 12;
 - (g) un proiect de plan de finanțare, defalcat pe fiecare exercițiu financiar al perioadei respective;
 - (h) mecanismele și metodele care urmează a fi utilizate pentru popularizarea programului național;
 - (i) dispozițiile de punere în aplicare a programului național, în care se prevede identificarea autorităților desemnate.
3. Statele membre prezintă Comisiei programele naționale propuse, în termen de cel mult trei luni de la încheierea dialogului politic la care se face referire la articolul 13 alineatul (1).
4. Programele naționale se întocmesc în conformitate cu modelul adoptat de Comisie. Actul de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 55 alineatul (2).
5. Înainte de aprobarea unui program național propus, Comisia examinează:
- (a) coerența acestuia cu obiectivele regulamentelor specifice și concluziile dialogului politic menționat la articolul 13 alineatul (1);
 - (b) relevanța obiectivelor, rezultatelor de obținut, indicatorilor, calendarul și exemplele de acțiuni prevăzute în programul național propus, în lumina strategiei propuse;
 - (c) relevanța dispozițiilor de punere în aplicare la care se face referire la alineatul (2) punctul (i), în lumina acțiunilor preconizate;
 - (d) conformitatea programului propus cu legislația Uniunii;
 - (e) complementaritatea cu sprijinul acordat de alte fonduri ale Uniunii, inclusiv de Fondul social european;
 - (f) după caz, în temeiul unui anumit regulament, pentru obiective și exemple de acțiuni în țări terțe sau în ceea ce privește țările terțe, coerența cu principiile și obiectivele acțiunii externe și politicii externe a Uniunii referitoare la țara sau regiunea în cauză.
6. Comisia formulează observații în termen de trei luni de la data prezentării programului național propus. În cazul în care Comisia consideră că programul național propus nu este în concordanță cu obiectivele regulamentelor specifice, insuficient în lumina strategiei sau neconform cu dreptul Uniunii, aceasta invită statul membru respectiv să furnizeze toate informațiile suplimentare necesare și, după caz, să revizuiască programul național propus. Statul membru furnizează Comisiei toate informațiile suplimentare necesare și, după caz, revizuieste programul național propus.

7. Comisia aprobă, printr-un act de punere în aplicare, fiecare program național în termen de cel mult șase luni de la prezentarea formală de către statul membru, cu condiția de a se ține seama în mod satisfăcător de observațiile formulate de Comisie.
8. Ținând seama de împrejurările nou apărute sau neprevăzute, un program național aprobat poate fi reexaminat, la inițiativa Comisiei sau a statului membru în cauză și, dacă este necesar, poate fi revizuit pentru restul perioadei de programare.

Articolul 15

Evaluare la jumătatea perioadei de punere în aplicare

1. În 2017, Comisia și fiecare stat membru reanalizează situația, din perspectiva evoluțiilor apărute în politicile UE și în statul membru în cauză.
2. După această reexaminare, statele membre pot să își revizuiască programele naționale. Programele naționale vor fi revizuite în cazul acelor state membre care vor beneficia de alocări suplimentare în conformitate cu regulamentele specifice.
3. Normele stabilite la articolul 14 privind pregătirea și aprobarea programelor naționale se aplică, *mutatis mutandis*, pregătirii și aprobării programelor naționale revizuite.
4. Prin acte de punere în aplicare, Comisia alocă statelor membre, în vederea implementării programelor naționale, resursele care sunt disponibile în cadrul evaluării intermediare, conform regulamentelor specifice. După finalizarea revizuirii la jumătatea perioadei, Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor, un raport privind evaluarea la jumătatea perioadei efectuată în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament și cu regulamentele specifice.

Article 16

Structura finanțării

1. Contribuțiile financiare prevăzute în cadrul programelor naționale vor fi acordate sub formă de granturi.
2. Acțiunile susținute în cadrul programelor naționale vor fi cofinanțate din surse publice sau private, nu vor avea scop lucrativ și nu vor face obiectul finanțării din alte surse acoperite de bugetul Uniunii.
3. Contribuția de la bugetul Uniunii nu poate depăși 75% din totalul cheltuielilor eligibile ale unui proiect.
4. Contribuția de la bugetul Uniunii poate fi majorată la 90% în cadrul unor acțiuni specifice sau al unor priorități strategice, astfel cum sunt definite în regulamentele specifice.
5. De asemenea, contribuția de la bugetul Uniunii poate fi majorată la 90% în circumstanțe justificate în mod corespunzător, în special în cazul în care proiectele

nu ar fi putut fi implementate altfel și ar fi putut fi realizate obiectivele programului național.

Articolul 17

Principii generale de eligibilitate

1. Eligibilitatea cheltuielilor se stabilește pe baza reglementărilor naționale, cu excepția cazului în care se prevăd dispoziții specifice în prezentul regulament sau în regulamentele specifice.
2. În conformitate cu regulamentul specific, pentru a fi eligibile, cheltuielile trebuie:
 - (a) să se încadreze în domeniul de aplicare a normelor specifice și al obiectivelor acestora;
 - (b) să fie necesare pentru desfășurarea activităților care fac obiectul proiectului în cauză;
 - (c) să fie rezonabile și să respecte principiile bunei gestiuni financiare, în special raportul calitate/preț și cost/eficacitate;
3. Cheltuielile sunt eligibile pentru sprijin în temeiul regulamentelor specifice dacă
 - au fost suportate și plătite de beneficiar între 1 ianuarie 2014 și 31 decembrie 2022; precum și
 - au fost plătite efectiv de către autoritatea responsabilă acreditată între 1 ianuarie 2014 și 30 iunie 2023.
4. Cheltuielile incluse în cererile de plată ale beneficiarului către autoritatea responsabilă trebuie să fie însoțite de facturi sau documente contabile cu valoare doveditoare echivalentă, cu excepția formelor de sprijin, conform articolului 18 alineatul (1) literele (b), (c) și (d). Pentru astfel de forme de sprijin, prin derogare de la alineatul (3), valorile incluse în cererea de plată trebuie să fie costul rambursat beneficiarului de către autoritatea responsabilă.
5. Veniturile nete generate direct de un proiect în cursul implementării lui, care nu au fost luate în considerare la data aprobării proiectului, se deduc din cheltuielile eligibile ale proiectului în cererea finală de plată prezentată de beneficiar.

Articolul 18

Cheltuielile eligibile

1. Cheltuielile eligibile pot fi rambursate în următoarele moduri:
 - (a) rambursarea costurilor eligibile suportate și plătite efectiv, împreună cu amortizarea, după caz;
 - (b) barem standard al costurilor unitare

- (c) sume forfetare;
 - (d) finanțare forfetară, stabilită prin aplicarea unui procentaj la una sau mai multe categorii definite de costuri.
2. Opțiunile menționate la alineatul (1) pot fi combinate atunci când fiecare acoperă o categorie diferită de costuri sau atunci când sunt utilizate pentru proiecte diferite care se înscriu într-o acțiune sau pentru etape succesive ale unei acțiuni.
3. În cazul în care un proiect este implementat exclusiv prin achiziții de lucrări, de bunuri sau servicii, se aplică doar alineatul (1) litera (a).
4. Sumele menționate la alineatul (1) literele (b), (c) și (d) se stabilesc anticipat, în una dintre modalitățile următoare:
- (a) o metodă de calcul justă, echitabilă și verificabilă, bazată pe:
 - (i) date statistice sau alte informații obiective; sau
 - (ii) date istorice verificate privind beneficiarii individuali sau aplicarea practicilor lor uzuale de contabilizare a costurilor;
 - (b) metode și bareme corespunzătoare de costuri unitare, sume forfetare și rate forfetare aplicabile în cadrul politicilor Uniunii unui tip similar de acțiune/proiect și beneficiar;
 - (c) metode și bareme corespunzătoare de costuri unitare, sume forfetare și rate forfetare aplicate în cadrul schemelor de granturi finanțate integral de statul membru respectiv pentru un tip similar de acțiune/proiect și de beneficiar;
5. Documentul care stabilește condițiile privind contribuția pentru fiecare proiect/acțiune prevede metoda care trebuie aplicată pentru determinarea costurilor acțiunii și condițiile pentru plata grantului.
6. În cazul în care punerea în aplicare a unui proiect generează costuri indirecte, acestea pot fi calculate ca sumă forfetară în din următoarele moduri:
- (a) o rată forfetară de până la 20% din costurile directe eligibile, rata fiind calculată pe baza unei metode de calcul corecte, echitabile și verificabile sau a unei metode aplicate în cadrul schemelor de granturi finanțate în întregime de statul membru pentru un tip similar de acțiune/proiect sau de beneficiar;
 - (b) o rată forfetară de maxim 15% din costurile de personal directe eligibile; sau
 - (c) o rată forfetară aplicată costurilor directe eligibile pe baza metodelor existente și a ratelor corespunzătoare, aplicabile în cadrul politicilor Uniunii pentru un tip similar de acțiune/proiect și de beneficiar.
7. Granturile pentru care sprijinul de la bugetul Uniunii nu depășește 50 000 EUR se efectuează sub formă de sume forfetare sau barem standard pentru costuri unitare.

8. Finanțările pe bază de rate forfetare, baremul standard pentru costurile unitare și sumele forfetare menționate la alineatul (4) pot fi calculate pe baza unei abordări care ia în considerare fiecare proiect în parte, prin trimitere la un proiect de buget convenit *ex ante* de către autoritatea responsabilă în cazul acelor granturi pentru care contribuția de la bugetul Uniunii nu depășește 100 000 EUR.
9. Costurile cu amortizarea pot fi considerate eligibile în următoarele condiții:
 - (a) cheltuielile sunt eligibile în conformitate cu normele de eligibilitate a programului național;
 - (b) valoarea cheltuielilor este dovedită corespunzător prin documente justificative cu valoare doveditoare echivalentă cu a facturilor în cazul rambursării sub forma menționată la alineatul (1) litera (a);
 - (c) costurile se referă exclusiv la perioada de sprijin pentru proiectul respectiv;
 - (d) sprijinul de la bugetul Uniunii nu a contribuit la achiziționarea activelor amortizate.

Articolul 19

Cheltuieli neeligibile

Următoarele cheltuieli nu sunt eligibile pentru o contribuție de la bugetul Uniunii în temeiul regulamentelor specifice:

- (a) dobânzi debitoare;
- (b) achiziționarea unui teren viran;
- (c) achiziționarea unui teren construit, în cazul în care terenul este necesar pentru implementarea proiectului, la nivelul unei sume care depășește 10% din cheltuielile eligibile totale pentru proiectul în cauză;
- (d) taxa pe valoarea adăugată. Cu toate acestea, sumele corespunzând TVA-ului sunt eligibile dacă nu se pot recupera în temeiul legislației naționale privind TVA-ul și sunt plătite de către alt beneficiar decât persoana neimpozabilă definită la articolul 13 alineatul (1) primul paragraf din Directiva 2006/112/CE, cu condiția ca aceste sume aferente TVA-ului să nu fi fost suportate în legătură cu furnizarea infrastructurii.

Articolul 20

Asistența tehnică la inițiativa statelor membre

1. La inițiativa unui stat membru, pentru fiecare program național, regulamentele specifice pot sprijini acțiunile de pregătire, gestionare, monitorizare, evaluare, informare și comunicare, colaborarea în rețea, auditul și controlul, precum și măsurile de consolidare a capacității administrative pentru punerea în aplicare a prezentului regulament și a regulamentelor specifice.

2. Aceste măsuri pot cuprinde, în special:
- (a) cheltuieli legate de pregătirea, selectarea, evaluarea, gestionarea și monitorizarea acțiunilor sau proiectelor;
 - (b) cheltuieli legate de audituri și de verificări la fața locului ale acțiunilor sau proiectelor;
 - (c) cheltuieli legate de evaluările acțiunilor sau proiectelor;
 - (d) cheltuieli legate de informare, diseminare și transparență în ceea ce privește acțiunile sau proiectele;
 - (e) cheltuieli pentru achiziționarea, instalarea și întreținerea sistemelor computerizate pentru gestionarea, monitorizarea și evaluarea prezentului regulament și a regulamentelor specifice;
 - (f) cheltuieli pentru ședințele comitetelor și subcomitetelor de monitorizare în legătură cu punerea în aplicare a acțiunilor; aceste cheltuieli pot include, de asemenea, costurile experților și ale altor participanți la aceste comitete, inclusiv ale participanților din țări terțe, în cazul în care prezența acestora este esențială pentru punerea în aplicare eficientă a acțiunilor sau a proiectelor;
 - (g) cheltuieli pentru consolidarea capacității administrative în vederea punerii în aplicare a prezentului regulament și a regulamentelor specifice.
3. Creditele pot fi utilizate de statele membre pentru a sprijini acțiunile de reducere a sarcinii administrative a beneficiarilor, inclusiv sistemele electronice pentru schimbul de date, precum și acțiunile de consolidare a capacității autorităților statelor membre și a beneficiarilor de a administra și de a utiliza ajutorul prevăzut de regulamentele specifice.
4. Acțiunile pot avea în vedere, de asemenea, cadrele financiare precedente și ulterioare.

SECȚIUNEA 2

GESTIONARE ȘI CONTROL

Articolul 21

Principiile generale ale sistemelor de gestionare și control

Sistemele de gestiune și control prevăd:

- (a) descrierea funcțiilor fiecăruia dintre organismele care au responsabilitatea gestionării și controlului, repartizarea funcțiilor în cadrul fiecărui organism;
- (b) respectarea principiului separării funcțiilor între aceste organisme și în cadrul acestora;

- (c) proceduri menite să garanteze corectitudinea și regularitatea cheltuielilor declarate;
- (d) sisteme informatice contabile, de stocare și transmitere a datelor financiare și a datelor privind indicatorii, de monitorizare și de raportare;
- (e) sisteme de raportare și monitorizare, în cazul în care autoritatea responsabilă încredințează îndeplinirea sarcinilor unui alt organism;
- (f) dispoziții privind auditul funcționării sistemelor de gestiune și control;
- (g) sisteme și proceduri care garantează o pistă de audit adecvată;
- (h) prevenirea, detectarea și corectarea neregulilor, inclusiv a fraudei, precum și recuperarea sumelor plătite necuvenit, împreună cu dobânzile.

Articolul 22

Responsabilitățile statelor membre

1. Statele membre îndeplinesc obligațiile de gestiune, de control și de audit și își asumă responsabilitățile aferente stabilite de normele privind gestiunea partajată prevăzute în regulamentul financiar și în prezentul regulament. În conformitate cu principiul gestiunii partajate, statele membre răspund de gestiunea și controlul programelor naționale.
2. Statele membre asigură că propriile sisteme de gestionare și control al programelor sunt configurate în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament și că funcționarea acestor sisteme este eficientă.
3. Statele membre alocă resurse suficiente pentru ca fiecare organism să își poată îndeplini funcțiile pe toată durata perioadei de programare.
4. Statele membre instituie normele și procedurile pentru selectarea și punerea în aplicare a proiectelor în conformitate cu prezentul regulament.
5. Toate schimburile oficiale de informații între statul membru și Comisie se efectuează prin intermediul sistemului de schimb electronic de date stabilit de Comisie.

Articolul 23

Autorități desemnate

1. Pentru punerea în aplicare a programului său național, fiecare stat membru desemnează următoarele organisme:
 - (a) o autoritate de acreditare, astfel cum este definită la articolul [56] din Regulamentul financiar;

- (b) o autoritate responsabilă acreditată: un organism din sectorul public al statului membru respectiv, care să fie unicul responsabil de buna gestionare și controlul programului național și care să proceseze toate comunicările cu Comisia;
 - (c) o autoritate de audit: o autoritate publică națională sau un organism public național, care să fie independent din punct de vedere funcțional de autoritatea responsabilă și de autoritatea de acreditare și care să răspundă de verificarea funcționării eficiente a sistemului de gestionare și control;
 - (d) după caz, o autoritate delegată: orice organism public sau privat care desfășoară anumite sarcini ale autorității responsabile care intră în atribuțiile acesteia.
2. Fiecare stat membru stabilește norme care reglementează raporturile sale cu autoritățile menționate la alineatul (1) și raporturile sale cu Comisia.

Articolul 24

Acreditarea autorităților responsabile

1. În conformitate cu articolul [56 alineatul (3)] din Regulamentul financiar, fiecare autoritate responsabilă de gestionarea și controlul cheltuielilor în temeiul prezentului regulament trebuie să fie acreditată prin decizia oficială a unui organism de acreditare la nivel ministerial.
2. Acreditarea se acordă sub rezerva ca organismul să respecte criteriile de acreditare privind mediul intern, activitățile de control, informare, comunicare și monitorizare stabilite în sau pe baza prezentului regulament.
3. Acreditarea se bazează pe avizul unui organism de audit independent care evaluează dacă autoritatea responsabilă se conformează criteriilor de acreditare. Organismul independent de audit își desfășoară activitatea în conformitate cu standardele de audit recunoscute la nivel internațional.
4. Organismul de acreditare monitorizează autoritatea responsabilă acreditată și își retrage acreditarea prin decizie oficială în cazul în care unul sau mai multe criterii de acreditare nu mai sunt îndeplinite, cu excepția cazului în care autoritatea responsabilă adoptă acțiunile de remediere necesare în cursul unei perioade de probă care urmează a fi stabilită de către autoritatea de acreditare în funcție de gravitatea problemei. Autoritatea de acreditare notifică imediat Comisia în legătură cu instituirea unei perioade de probă pentru o autoritate responsabilă acreditată și în legătură cu orice decizie privind retragerea.
5. Pentru a asigura buna funcționare a acestui sistem, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu procedura la care se face referire la articolul 54 în ceea ce privește:
 - (a) condițiile minime de acreditare a autorităților responsabile în ceea ce privește mediul intern, activitățile de control, informarea și comunicarea și monitorizarea, precum și normele privind procedura de acordare și de retragere a acreditării;

- (b) normele privind supravegherea și procedura de revizuire a acreditării autorităților responsabile;
- (c) obligațiile autorităților responsabile în ceea ce privește intervenția publică, precum și conținutul atribuțiilor care le revin în materie de gestionare și control.

Articolul 25

Principii generale privind controalele efectuate de autoritățile responsabile

1. Autoritățile responsabile efectuează un control administrativ sistematic al tuturor cererilor de plată primite de la beneficiari și îl suplimentează cu verificări la fața locului privind cheltuielile aferente cererilor de plată finale de la beneficiari, care sunt declarate în conturile anuale în vederea obținerii unui nivel suficient de asigurare.
2. În ceea ce privește controalele la fața locului, autoritatea responsabilă își extrage eșantionul pentru control din întreaga populație de beneficiari care include, atunci când este cazul, o parte aleatorie și o parte care ia în calcul riscul, pentru a obține o rată de eroare reprezentativă și un nivel de încredere minim, în același timp fiind vizate erorile cele mai mari.
3. Autoritatea responsabilă întocmește un raport de control pentru fiecare verificare la fața locului.
4. Atunci când se constată că problemele identificate sunt de natură sistemică și, prin urmare, pot prezenta un risc pentru alte proiecte, autoritatea responsabilă asigură desfășurarea unei examinări ulterioare, inclusiv, dacă este cazul, controale suplimentare, pentru a se stabili amploarea acestor probleme și dacă rata de eroare depășește pragul de semnificație. Autoritatea responsabilă ia măsurile de prevenție și corecție necesare și le comunică Comisiei în raportul sintetic menționat la articolul 39 alineatul (1) litera (c).
5. Comisia adoptă, prin acte de punere în aplicare, normele necesare pentru a se ajunge la o aplicare uniformă a articolului menționat. Aceste norme se pot referi, în special, la următoarele:
 - (a) norme privind controalele administrative și controalele la fața locului care trebuie efectuate de statele membre cu privire la respectarea obligațiilor, angajamentelor și normelor de eligibilitate care rezultă din aplicarea prezentului regulament și a regulamentelor specifice;
 - (b) norme privind nivelul minim al controalelor la fața locului necesare pentru o gestionare eficientă a riscurilor, precum și condițiile în care statele membre trebuie să crească numărul acestor controale sau în care îl pot reduce, dacă sistemele de gestionare și control funcționează corespunzător, iar ratele de eroare sunt la un nivel acceptabil;
 - (c) norme și metode de raportare a controalelor și verificărilor efectuate, precum și rezultatele acestora.

Actele de punere în aplicare se adoptă de către Comisie în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 55 alineatul (3).

Articolul 26

Plățile către beneficiari

Autoritățile responsabile se asigură că beneficiarii primesc suma totală a sprijinului public cât mai repede posibil și în întregime. Nu se deduc și nu se rețin sume și nu se percep taxe specifice sau alte taxe cu efect echivalent care ar reduce sumele respective datorate beneficiarilor.

Articolul 27

Funcțiile autorității de audit

1. Autoritatea de audit se asigură că se efectuează audituri ale sistemelor de gestiune și control, pe un eșantion adecvat de cheltuieli prevăzute în conturile anuale.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 54, cu privire la statutul autorităților de audit, precum și cu privire la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească aceste audituri.

2. În cazul în care auditurile sunt efectuate de un alt organism decât autoritatea de audit, aceasta se asigură că organismul respectiv dispune de independența funcțională necesară.
3. Autoritatea de audit se asigură că lucrările de audit respectă standardele de audit recunoscute la nivel internațional.

Articolul 28

Cooperarea cu autoritățile de audit

1. Comisia cooperează cu autoritățile de audit în vederea coordonării planurilor și metodelor de audit ale acestora și procedează la un schimb imediat de rezultate privind auditurile efectuate cu privire la sistemele de gestiune și control.
2. Comisia și autoritățile de audit se reunesc cu regularitate și cel puțin o dată pe an, cu excepția cazului în care se convine altfel, pentru a examina raportul anual de control și avizul și pentru a face schimb de opinii cu privire la aspectele referitoare la îmbunătățirea sistemelor de gestiune și control.

Articolul 29

Controale și audituri efectuate de Comisie

1. Comisia, pe baza informațiilor disponibile, ținând seama inclusiv de procedura de acreditare, declarațiile anuale de gestiune, rapoartele anuale de control, avizele de

audit anuale, raportul de implementare anual și auditurile realizate de organismele naționale și ale Uniunii, stabilește dacă statele membre au instituit sisteme de gestiune și control conforme cu prezentul regulament și dacă aceste sisteme funcționează în mod eficace pe durata punerii în aplicare a programelor naționale.

2. Fără a aduce atingere auditurilor efectuate de statele membre, funcționarii Comisiei sau reprezentanții autorizați ai Comisiei pot efectua audituri sau controale la fața locului, după un preaviz adecvat. Funcționarii statului membru sau reprezentanții autorizați ai acestora pot participa la audituri sau controale.
3. Domeniul de aplicare al auditurilor sau controalelor poate include, în special:
 - (a) verificarea funcționării eficiente a sistemelor de gestiune și control în cadrul unui program național sau al unei părți din acesta;
 - (b) conformitatea practicilor administrative cu normele Uniunii;
 - (c) existența documentelor justificative necesare și corelarea lor cu acțiunile sprijinite în cadrul programelor naționale;
 - (d) condițiile în care s-au desfășurat și controlat acțiunile;
 - (e) o evaluare a bunei gestiuni financiare a acțiunilor și/sau a programului național.
4. Funcționarii Comisiei sau reprezentanții autorizați ai acesteia, abilitați în mod corespunzător pentru a efectua audituri la fața locului, au acces la toate evidențele, documentele și metadatele, indiferent de mediul de stocare a acestora, care au legătură cu cheltuielile sau cu sistemele de gestiune și control. Statele membre furnizează Comisiei copii ale unor astfel de evidențe, documente și metadate, la cerere.

Competențele prevăzute la prezentul alineat nu afectează aplicarea dispozițiilor naționale care rezervă anumite acte agenților special desemnați de legislația națională. Funcționarii Comisiei sau reprezentanții săi autorizați nu participă, printre altele, la vizite la domiciliu sau la interogarea oficială a persoanelor în temeiul legislației naționale. Cu toate acestea, ei au acces la informațiile obținute în acest mod.

5. La cererea Comisiei și cu acordul statului membru, organismele competente ale statului membru respectiv întreprind controale sau anchete suplimentare privind acțiunile care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament. Agenții Comisiei sau persoanele delegate de Comisie pot lua parte la aceste controale.

În scopul îmbunătățirii controalelor, Comisia poate solicita ajutorul autorităților statelor membre respective pentru efectuarea anumitor controale sau anchete, cu acordul statelor membre în cauză.

6. Comisia poate cere unui stat membru să întreprindă acțiunile necesare pentru a asigura funcționarea eficientă a sistemelor sale de gestionare și control sau corectitudinea cheltuielilor, în conformitate cu normele aplicabile.

SECȚIUNEA 3

GESTIONAREA FINANCIARĂ

Articolul 30

Angajamente bugetare

1. Angajamentele bugetare ale Uniunii pentru fiecare program național se fac în tranșe anuale în perioada 1 ianuarie 2014 - 31 decembrie 2020.
2. Decizia Comisiei de aprobare a fiecărui program național reprezintă decizia de finanțare în sensul articolului [81 alineatul (2)] din Regulamentul financiar și, odată notificată către statul membru respectiv, constituie un angajament juridic în sensul regulamentului menționat.
3. Pentru fiecare program național, angajamentul bugetar pentru prima tranșă are loc după aprobarea programului național de către Comisie.
4. Angajamentele bugetare pentru tranșele ulterioare vor fi realizate de Comisie înaintea datei de 1 mai a fiecărui an, pe baza deciziei menționate la alineatul (2) din prezentul articol, cu excepția cazurilor în care se aplică articolul [13] din Regulamentul financiar.

Articolul 31

Norme comune privind plățile

1. Plățile efectuate de Comisie din contribuția bugetului Uniunii la programul național se efectuează în conformitate cu creditele bugetare și sub rezerva disponibilității fondurilor. Fiecare plată este afectată celui mai vechi angajament bugetar deschis.
2. Plățile se efectuează sub formă de prefinanțare inițială, plăți ale soldului anual și plăți ale soldului final.
3. Se aplică articolul [87] din Regulamentul financiar.

Articolul 32

Acumularea prefinanțărilor inițiale și a soldurilor anuale

1. Totalul plății de prefinanțare inițiale și al plăților soldului anual nu trebuie să depășească 95% din contribuția de la bugetul UE pentru programul național.
2. În cazul în care se atinge plafonul de 95%, statele membre continuă să transmită Comisiei cererile de plată.

Articolul 33

Dispoziții privind prefinanțarea inițială

1. În urma deciziei Comisiei de aprobare a programului național, Comisia plătește o sumă de prefinanțare inițială pentru întreaga perioadă de programare. Aceasta reprezintă 4% din contribuția de la bugetul UE pentru programul național respectiv. Aceasta poate fi împărțită în două tranșe, în funcție de disponibilitatea bugetară.
2. În cazul în care un program național este aprobat în 2015 sau mai târziu, tranșele se plătesc în anul aprobării programului.
3. Prefinanțarea va fi utilizată exclusiv pentru efectuarea plăților către beneficiarii care pun în aplicare programul național. În acest scop, prefinanțarea se pune la dispoziție fără întârziere autorității responsabile.
4. Suma totală plătită cu titlu de prefinanțare se rambursează Comisiei în cazul în care nu se trimite, în termen de 24 de luni de la data la care Comisia plătește prima tranșă din suma reprezentând prefinanțarea inițială, nicio cerere de plată în conformitate cu articolul 39.
5. Dobânda aferentă prefinanțării inițiale se alocă programului național în cauză și se deduce din suma cheltuielilor publice înscrise în ultima cerere de plată.
6. Suma plătită cu titlu de prefinanțare inițială se descarcă în întregime din conturile Comisiei în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 36, cel târziu la data închiderii programului național.

Articolul 34

Definiția exercițiului financiar

În sensul prezentului regulament, exercițiul financiar acoperă cheltuielile efectuate și veniturile încasate și înregistrate în conturile autorității responsabile în perioada care începe la 16 octombrie a anului „N-1” și se sfârșește la data de 15 octombrie a anului „N”.

Articolul 35

Plata soldului anual

1. Comisia face plata soldului anual, sub rezerva disponibilității resurselor, pe baza planului financiar în vigoare, a conturilor anuale pentru exercițiul financiar corespunzător al programului național și a hotărârii corespunzătoare de închidere a conturilor.
2. Conturile anuale trebuie să acopere plățile efectuate de autoritatea responsabilă în cursul exercițiului financiar pentru care au fost îndeplinite cerințele de control menționate la articolul 25.
3. Soldul anual se plătește în termen de cel mult șase luni de la data la care informațiile și documentele menționate la articolul 39 alineatul (1) și la articolul 49 sunt

considerate acceptate de către Comisie, precum și de la date închiderii conturilor anuale cele mai recente.

Articolul 36

Închiderea programului

1. Până la 31 decembrie 2023 cel mai târziu, statele membre prezintă următoarele documente:
 - (a) informațiile necesare pentru ultimele conturi anuale, în conformitate cu articolul 39 alineatul (1);
 - (b) o cerere de plată a soldului final; precum și
 - (c) raportul final privind implementarea programului național menționat la articolul 49 alineatul (1).
2. Plățile efectuate de autoritatea responsabilă în perioada 16 octombrie 2022 – 30 iunie 2023 se includ în ultimele conturi anuale.
3. După primirea documentelor menționate la alineatul (1), Comisia efectuează plata soldului final, sub rezerva disponibilității resurselor, pe baza planului financiar în vigoare, a ultimelor conturi anuale și a deciziei de închidere corespunzătoare.
4. Soldul final se plătește în termen de cel mult trei luni de la data închiderii conturilor ultimului exercițiu financiar sau în termen de o lună de la data acceptării raportului final de implementare, oricare dintre aceste date este mai recentă. Sumele care încă sunt angajate după data plății soldului se dezangajează de către Comisie în termen de 6 luni, fără a aduce atingere articolului 47.

Articolul 37

Întreruperea perioadei de plată

1. Perioada de plată care urmează unei cereri de plată poate fi întreruptă de către ordonatorul de credite delegat, în sensul Regulamentului financiar, pentru o perioadă maximă de nouă luni, în cazul în care cel puțin una dintre următoarele condiții este îndeplinită:
 - (a) în urma unor informații furnizate de un organism de audit național sau al Uniunii, există dovezi care indică o deficiență semnificativă în funcționarea sistemului de gestiune și control;
 - (b) ordonatorul de credite delegat trebuie să efectueze verificări suplimentare în urma informațiilor care îi sunt aduse la cunoștință și îi semnalează că cheltuielile indicate într-o cerere de plată sunt legate de o neregulă având consecințe financiare grave;

- (c) unul sau mai multe dintre documentele necesare în conformitate cu articolul 39 alineatul (1) nu au fost transmise.
2. Ordonatorul de credite delegat poate limita perioada de întrerupere la partea din cheltuielile care fac obiectul cererii de plată la care fac referire elementele menționate la alineatul (1). Ordonatorul de credite delegat informează de îndată statul membru și autoritatea responsabilă în legătură cu motivul întreruperii și le solicită să remedieze situația. Ordonatorul de credite delegat pune capăt întreruperii imediat ce au fost luate măsurile necesare.

Articolul 37a

Suspendarea plăților

1. Soldul anual poate fi suspendat în totalitate sau în parte de către Comisie, în cazul în care:
- (a) există o deficiență gravă în sistemul de gestiune și control al programului, care afectează fiabilitatea procedurii de certificare a plăților și pentru care nu au fost luate măsuri de corecție; sau
 - (b) cheltuielile prezentate într-o declarație certificată a cheltuielilor sunt legate de o neregulă gravă care nu a fost corectată; sau
 - (c) se constată o încălcare gravă de către un stat membru a obligațiilor care îi revin în temeiul articolului 22 alineatele (1) și (2).
2. Comisia poate decide suspendarea totală sau parțială a soldului anual, după ce a acordat statului membru posibilitatea de a-și prezenta observațiile în termen de două luni.
3. Comisia încetează suspendarea totală sau parțială a soldului anual dacă statul membru a luat măsurile necesare pentru a permite încetarea suspendării. În cazul în care statul membru nu ia măsurile necesare, Comisia poate adopta o decizie prin care să anuleze în totalitate sau în parte contribuția Uniunii la programul operațional anual, în conformitate cu articolul 42.

Articolul 38

Utilizarea monedei euro

1. Sumele prevăzute în programele prezentate de statele membre, previziunile de cheltuieli, declarațiile de cheltuieli, cererile de plată, conturile anuale și cheltuielile menționate în rapoartele de implementare anuale și finale se exprimă în euro.
2. Statele membre care nu au adoptat moneda euro la data înaintării cererii de plată, convertesc în euro sumele reprezentând cheltuielile exprimate în monedă națională. Sumele respective se convertesc în euro pe baza ratei de schimb contabile lunare a Comisiei din luna în care cheltuielile respective au fost înregistrate în contabilitatea

autorității responsabile a programului național în cauză. Comisia publică în fiecare lună această rată de schimb, în format electronic.

3. În cazul în care euro devine moneda unui stat membru, procedura de conversie stabilită la alineatul (2) continuă să se aplice tuturor cheltuielilor înregistrate în contabilitate de către autoritatea responsabilă înainte de data intrării în vigoare a ratei de conversie fixe dintre moneda națională și euro.

SECȚIUNEA 4

VERIFICAREA ȘI ÎNCHIDEREA CONTURILOR ȘI CORECȚIILE FINANCIARE

Articolul 39

Transmiterea informațiilor

1. Până la 1 februarie din anul următor exercițiului financiar, fiecare stat membru transmite Comisiei următoarele documente și informații, în conformitate cu articolul [56] din Regulamentul financiar:
 - (a) conturile anuale ale autorității responsabile;
 - (b) declarația de asigurare de gestiune cu privire la integralitatea, exactitatea și veridicitatea conturilor anuale, buna funcționare a sistemelor de control intern, precum și legalitatea și regularitatea operațiunilor subiacente și respectarea principiului bunei gestiuni financiare;
 - (c) un raport de sinteză al tuturor auditurilor și controalelor efectuate, inclusiv o analiză a deficiențelor sistematice sau recurente, precum și măsurile corective întreprinse ori planificate;
 - (d) un aviz de audit emis de autoritatea de audit cu privire la declarația de asigurare de gestiune care să cuprindă toate elemente acestea, însoțit de un raport de control în care sunt precizate constatările auditurilor efectuate cu privire la exercițiul financiar care face obiectul avizului.
2. La cererea Comisiei, statul membru furnizează Comisiei informații suplimentare. În cazul în care un stat membru nu furnizează informațiile solicitate în termenul limită stabilit de Comisie, aceasta poate adopta decizia privind verificarea și închiderea conturilor pe baza informațiilor de care dispune.
3. Documentele prevăzute la alineatul (1) reprezintă cererea de plată a soldului anual.
4. Documentele menționate la alineatul (1) se întocmesc în conformitate cu modelele adoptate de Comisie prin intermediul unor acte de punere în aplicare. Actele de punere în aplicare se adoptă de Comisie în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 55 alineatul (2).

Articolul 40

Verificarea și închiderea anuală a conturilor

1. Până la data de 30 aprilie a anului care urmează exercițiului financiar, Comisia decide cu privire la închiderea conturilor anuale pentru fiecare program național. Decizia privind închiderea conturilor se referă la integralitatea, acuratețea și veridicitatea conturilor anuale prezentate și nu aduce atingere niciunei corecții financiare ulterioare.
2. Prin intermediul actelor de punere în aplicare, Comisia stabilește modalitățile de punere în aplicare a procedurii anuale de verificare și închidere conturilor cu privire la măsurile care trebuie luate în legătură cu adoptarea deciziei și cu punerea acesteia în aplicare, inclusiv privind schimbul de informații dintre Comisie și statele membre, precum și termenele care trebuie respectate. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 55 alineatul (3).

Articolul 41

Corecții financiare efectuate de statele membre

În cazurile în care sunt constatate nereguli sau neglijență în cadrul programelor naționale, statele membre fac corecții financiare prin anularea totală sau parțială a contribuției de la bugetul Uniunii. Statul membru ține seama de natura și de gravitatea neregulilor și a pierderii financiare din bugetul Uniunii și aplică o corecție proporțională.

Sumele anulate și cele recuperate, precum și dobânda aferentă, vor fi realocate programului național vizat, cu excepția sumelor rezultate din neregulile identificate de Curtea Europeană de Conturi și de serviciile Comisiei, inclusiv de OLAF.

După închiderea programului național, statul membru restituie la bugetul Uniunii sumele recuperate.

Articolul 42

Verificarea conformității și corecții financiare efectuate de Comisie

1. Comisia efectuează corecții financiare prin anularea totală sau parțială a contribuției Uniunii la un program național și prin efectuarea recuperărilor de la statele membre pentru a exclude de la finanțarea Uniunii cheltuielile care nu respectă legislația Uniunii și legislația națională aplicabile, inclusiv în raport cu deficiențele sistemelor de gestionare și control ale statelor membre care au fost detectate de Comisie sau de Curtea de Conturi Europeană.
2. O încălcare a legislației Uniunii sau a legislației naționale aplicabile determină o corecție financiară numai în cazul în care este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

- (a) încălcarea a afectat ori ar fi putut afecta selectarea proiectelor în cadrul programului național;
 - (b) există riscul ca încălcarea să fi afectat sau să fi putut afecta cuantumul cheltuielilor declarate în vederea rambursării din bugetul Uniunii.
3. Atunci când decide valoarea unei corecții financiare în temeiul alineatului (1), Comisia ține seama de natura și de gravitatea încălcării legislației Uniunii sau a legislației naționale aplicabile și de implicațiile financiare ale încălcării pentru bugetul Uniunii.
4. Înaintea adoptării oricărei decizii de refuzare a finanțării, constatările formulate de Comisie și răspunsurile statului membru respectiv se notifică în scris, după care cele două părți încearcă să ajungă la un acord asupra măsurilor care trebuie luate.
5. Finanțarea nu poate fi refuzată pentru:
- (a) cheltuielile suportate de autoritatea responsabilă cu mai mult de 36 de luni înainte ca statul membru să fie notificat în scris de către Comisie cu privire la constatările sale;
 - (b) cheltuielile privind acțiunile multianuale care intră în domeniul de aplicare a programelor naționale, în cazul în care obligația finală a beneficiarului intervine cu mai mult de 36 de luni înainte ca statul membru să fie notificat în scris de către Comisie cu privire la constatările sale;
 - (c) cheltuielile aferente acțiunilor din programele naționale, altele decât cele menționate la litera (b) din prezentul alineat, pentru care plata sau, după caz, plata finală de către autoritatea responsabilă, se efectuează cu mai mult de 36 de luni înainte ca statul membru să fie notificat în scris de către Comisie cu privire la constatările sale.
6. Prin intermediul actelor de punere în aplicare, Comisia stabilește modalitățile de punere în aplicare a procedurii de verificare a conformității în legătură cu măsurile care urmează a fi luate în privința adoptării deciziei și a punerii acesteia în aplicare, inclusiv schimbul de informații între Comisie și statele membre, precum și termenele care trebuie respectate. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 55 alineatul (3).

Articolul 43

Obligațiile statelor membre

Aplicarea unei corecții financiare de către Comisie nu aduce atingere obligației statului membru respectiv de a proceda la recuperări, în temeiul articolului 21 litera (h) din prezentul regulament și de a recupera ajutorul de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat și în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului¹³.

¹³ JO L 83, 27.3.1999, p. 1.

Articolul 44

Rambursarea

1. Orice sumă care trebuie rambursată bugetului general al Uniunii se virează înainte de scadența indicată în ordinul de recuperare întocmit în conformitate cu articolul [77] din Regulamentul financiar. Data scadenței este ultima zi a celei de a doua luni următoare lunii în care a fost emis ordinul.
2. Orice întârziere a rambursării face obiectul plății unor dobânzi de întârziere, cu începere de la data scadenței până la data rambursării efective. Rata acestor dobânzi este cu un punct procentual și jumătate mai mare decât rata aplicată de Banca Centrală Europeană principalelor sale operațiuni de refinanțare în prima zi lucrătoare din luna scadenței.

SECȚIUNEA 5 DEZANGAJARE

Articolul 45

Principii

1. Programele naționale se supun unei proceduri de dezangajare stabilită pe baza faptului că se dezangajează sumele aferente unui angajament care nu sunt acoperite de prefinanțarea inițială la care se face referire la articolul 33 ori sumele aferente unei cereri de plată în conformitate cu articolul 39, până la data de 31 decembrie din al doilea an care urmează anului angajamentului bugetar.
2. Angajamentul aferent ultimului exercițiu al perioadei respective va fi dezangajat în conformitate cu normele privind închiderea programelor.
3. Se dezangajează automat orice angajament care este încă deschis în ultima zi de eligibilitate a cheltuielilor, astfel cum se menționează la articolul 17 alineatul (3), pentru care autoritatea responsabilă nu a întocmit o cerere de plată în termen de șase luni de la această dată.

Articolul 46

Exceptări de la dezangajare

1. Suma care face obiectul dezangajării se reduce cu sumele pe care autoritatea responsabilă nu le-a putut declara Comisiei din cauza:
 - (a) acțiunilor suspendate printr-o procedură juridică sau printr-o cale de atac administrativă cu efect suspensiv; sau

- (b) situațiilor de forță majoră care afectează în mod grav punerea în aplicare integrală sau parțială a programului. Autoritățile responsabile care invocă forța majoră trebuie să demonstreze consecințele directe ale acesteia asupra aplicării integrale sau parțiale a programului național.

Reducerea poate fi solicitată o dată, în cazul în care suspendarea sau forța majoră a durat cel mult un an, sau de mai multe ori, în funcție de durata forței majore sau de numărul de ani care au trecut între data hotărârii judecătorești sau administrative de suspendare a punerii în aplicare a acțiunii și data hotărârii judecătorești sau administrative definitive.

2. Până la data de 31 ianuarie, statul membru trebuie să trimită Comisiei informații cu privire la excepțiile menționate la alineatul (1) în legătură cu suma care trebuie declarată până la sfârșitul anului precedent.
3. Acea parte a angajamentelor bugetare pentru care a fost întocmită o cerere de plată, dar a cărei plată a fost redusă sau suspendată de către Comisie la data de 31 decembrie a anului $N + 2$, nu se ia în considerare la calcularea dezangajării automate.

Articolul 47

Procedură

1. Comisia informează în timp util statul membru atunci când există un risc privind punerea în aplicare a dezangajării prevăzute la articolul 42.
2. Pe baza informațiilor de care dispune la 31 ianuarie, Comisia informează autoritatea responsabilă cu privire la suma reprezentând dezangajarea, astfel cum rezultă din informațiile pe care le deține.
3. Statul membru are la dispoziție două luni pentru a-și da acordul cu privire la suma care urmează să fie dezangajată sau pentru a-și prezenta observațiile.
4. Comisia efectuează dezangajarea automată în termen de cel mult nouă luni de la data ultimului termen-limită care rezultă din aplicarea alineatelor (1) - (3).
5. În cazul dezangajării automate, contribuția de la bugetul Uniunii la programul național în cauză se reduce pentru anul respectiv cu suma dezangajată automat. Contribuția Uniunii la planul de finanțare va fi redusă proporțional, cu excepția cazului în care statul membru prezintă un plan de finanțare revizuit.

CAPITOLUL V

INFORMARE, COMUNICARE, MONITORIZARE, EVALUARE ȘI RAPORTARE

Articolul 48

Informare și publicitate

1. Statele membre și autoritățile responsabile au următoarele atribuții:
 - (a) să asigure înființarea unui site web sau a unui portal de internet care să ofere informații privind programele naționale din statul membru respectiv, precum și informații privind accesul la aceste programe naționale;
 - (b) să informeze potențialii beneficiari cu privire la oportunitățile de finanțare în cadrul programelor naționale;
 - (c) să informeze cetățenii Uniunii cu privire la rolul și realizările regulamentelor specifice, prin acțiuni de informare și comunicare privind rezultatele și impactul programelor naționale.
2. Statele membre asigură transparența cu privire la implementarea programelor naționale și mențin o listă de acțiuni sprijinite de fiecare program național, care vor fi accesibile prin intermediul site-ului web sau a portalului de internet.
3. Comisia este abilitată să adopte acte delegate în conformitate cu procedura menționată la articolul 54, să stabilească normele referitoare la măsurile de informare a publicului, precum și măsurile de informare în atenția beneficiarilor.
4. Prin intermediul actelor de punere în aplicare, Comisia definește caracteristicile tehnice ale măsurilor de informare. Actele de punere în aplicare se adoptă de către Comisie în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 55 alineatul (3).

Articolul 49

Rapoartele privind implementarea

1. Până la 31 martie 2016 și până la data de 31 martie din fiecare an următor până în 2022 și inclusiv 2022, statul membru trebuie să prezinte Comisiei un raport anual privind implementarea fiecărui program național în cadrul exercițiului financiar precedent.

Raportul care se prezintă în 2016 se referă la exercițiile financiare 2014 și 2015.

Până la 31 decembrie 2023, statul membru prezintă un raport final privind implementarea programelor naționale.

2. Rapoartele de implementare anuale prezintă informații referitoare la:
 - (a) implementarea programului național în funcție de datele financiare și indicatori;
 - (b) orice probleme care afectează performanța programului național.
3. Având în vedere evaluarea la mijlocul perioadei, raportul anual de implementare prezentat în 2017 va stabili și va evalua informațiile menționate la alineatul (2), împreună cu:
 - (a) progresele realizate în vederea atingerii obiectivelor urmărite cu contribuție din bugetul Uniunii la programul național;
 - (b) implicarea partenerilor în implementarea, monitorizarea și evaluarea programului național.
4. Raportul anual de implementare care va fi prezentat în 2019 și raportul final privind implementarea programelor naționale trebuie să includă, în afară de informarea și evaluarea stabilite la alineatele (2) și (3), informații și evaluarea privind progresele realizate în vederea atingerii obiectivelor din programul național.
5. Rapoartele anuale de implementare menționate la alineatele (1) - (4) sunt admisibile în cazul în care cuprind toate informațiile menționate la alineatele menționate. Dacă raportul de implementare anual nu este admisibil, Comisia informează statul membru în termen de 15 zile lucrătoare de la data primirii acestuia; în caz contrar, acesta va fi considerat admisibil.
6. Comisia informează statul membru cu privire la observațiile sale privind raportul anual de implementare, în termen de două luni de la primirea raportului anual de implementare. În cazul în care Comisia nu prezintă observații în acest termen, se consideră că raportul este acceptat.
7. Comisia poate formula recomandări privind remedierea oricăror aspecte care afectează implementarea programului național. În cazul în care se fac astfel de recomandări, autoritatea responsabilă informează Comisia în termen de trei luni în legătură cu măsurile corective luate.
8. Rapoartele anuale și finale de implementare se întocmesc în conformitate cu modelele adoptate de Comisie. Aceste acte de implementare se adoptă în conformitate cu procedura consultativă menționată la articolul 55 alineatul (2).

Articolul 50

Cadrul comun de monitorizare și evaluare

1. Comisia efectuează cu regularitate o monitorizare a prezentului regulament și a regulamentelor specifice, după caz, în cooperare cu statele membre.

2. Punerea în aplicare a regulamentelor specifice se evaluează de către Comisie în parteneriat cu statele membre.
3. Se stabilește un cadru comun de monitorizare și evaluare pentru a se determina relevanța, eficacitatea, eficiența, valoarea adăugată și sustenabilitatea acțiunilor, precum și simplificarea și reducerea sarcinii administrative din perspectiva obiectivelor cuprinse în prezentul regulament și în regulamentele specifice, inclusiv performanța prezentului regulament și a regulamentelor specifice, ca instrumente care contribuie la dezvoltarea spațiului de libertate, securitate și justiție.
4. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 54 pentru dezvoltarea în continuare a cadrului comun de monitorizare și evaluare.
5. Statele membre furnizează Comisiei toate informațiile necesare pentru a se proceda la monitorizarea și evaluarea prezentului regulament și a regulamentelor specifice.
6. Comisia examinează, de asemenea, complementaritatea dintre acțiunile puse în aplicare în cadrul regulamentelor specifice și cele desfășurate în cadrul altor politici, instrumente și inițiative relevante ale uniunii.

Articolul 51

Evaluarea programelor naționale de către statele membre

1. Statele membre efectuează evaluări pentru ameliorarea calității concepției și a implementării programelor naționale, în conformitate cu cadrul comun de monitorizare și evaluare.
2. Statele membre se asigură că sunt instituite proceduri pentru generarea și colectarea datelor necesare pentru evaluări, inclusiv datele referitoare la indicatorii comuni, specifici programului.
3. Evaluările se efectuează de către experți de evaluare care sunt independenți din punct de vedere funcțional de autoritățile responsabile, de autoritățile de audit, precum și de autoritățile delegate. Comisia oferă orientări privind modul de efectuare a evaluărilor.
4. Toate evaluările se fac publice în întregime.

Articolul 52

Rapoartele de evaluare întocmite de statele membre și de Comisie

1. În conformitate cu cadrul comun de monitorizare și evaluare, statele membre prezintă Comisiei:
 - (a) un raport de evaluare intermediar privind punerea în aplicare a acțiunilor în cadrul programelor naționale până la 31 decembrie 2017;

- (b) un raport de evaluare *ex post* cu privire la rezultatele acțiunilor din programele naționale până la 31 decembrie 2023.
2. Pe baza rapoartelor menționate la alineatul (1), Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor:
- (a) un raport intermediar privind punerea în aplicare a prezentului regulament și a regulamentelor specifice la nivelul Uniunii Europene, până la data de 30 iunie 2018;
 - (b) un raport de evaluare *ex post* privind efectele prezentului regulament și al reglementărilor specifice, ca urmare a încheierii a programelor naționale, până la data de 30 iunie 2024.
3. Evaluarea *ex-post* a Comisiei va evalua, de asemenea, impactul regulamentelor specifice privind dezvoltarea spațiului de libertate, securitate și justiție în ceea ce privește contribuția acestora la următoarele obiective:
- (a) dezvoltarea unei culturi comune de securitate la frontieră, cooperarea în materie de aplicare a legii și gestionarea crizelor;
 - (b) gestionarea eficace a fluxurilor de migrație în UE;
 - (c) dezvoltarea sistemului european comun de azil;
 - (d) un tratament corect și echitabil al resortisanților țărilor terțe;
 - (e) solidaritatea și cooperarea între statele membre cu privire la abordarea problemelor legate de migrație și securitate internă;
 - (f) o abordare comună a Uniunii privind migrația și securitatea în țările terțe.

Articolul 53

Raport privind evaluarea la jumătatea perioadei

În 2018, Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor un raport privind evaluarea la jumătatea perioadei, efectuat în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament și ale regulamentelor specifice.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Articolul 54

Exercitarea delegării

1. Se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate, sub rezerva îndeplinirii condițiilor prevăzute la prezentul articol.
2. Delegarea competențelor menționate în prezentul regulament este conferită Comisiei pentru o perioadă de șapte ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament. Delegarea de competențe se prelungește tacit pentru o perioadă cu durata identică, în afara cazului în care Parlamentul European sau Consiliul nu sunt de acord cu o astfel de prelungire, cel târziu cu trei luni înainte de sfârșitul fiecărei perioade.
3. Delegarea de competențe menționată în prezentul regulament poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. Decizia de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în respectiva decizie. Aceasta intră în vigoare începând cu ziua următoare publicării deciziei în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară, specificată în decizie. Revocarea nu aduce atingere validității actelor delegate care sunt deja în vigoare.
4. De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
5. Un act delegat adoptat în conformitate cu prezentul regulament intră în vigoare doar dacă Parlamentul European sau Consiliul nu formulează obiecții în termen de două luni de la notificarea actului respectiv Parlamentului European sau Consiliului sau dacă, înainte de expirarea perioadei în cauză, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor prezenta obiecții. Perioada menționată se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 55

Procedura Comitetului

1. Comisia este asistată de comitetul comun pentru „azil, migrație și securitate”, stabilit prin prezentul regulament. Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
2. Dacă se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.
3. Dacă se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 56

Reexaminare

Pe baza unei propuneri a Comisiei, Parlamentul European și Consiliul reexaminează prezentul regulament până cel târziu la data de 30 iunie 2020.

Articolul 57

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

ANEXĂ
FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

- 1.1. Denumirea propunerii/inițiativei
- 1.2. Domeniul (domeniile) de politică în cauză în structura ABM/ABB
- 1.3. Tipul propunerii/inițiativei
- 1.4. Obiectiv(e)
- 1.5. Motivul (motivele) propunerii/inițiativei
- 1.6. Durata acțiunii și a impactului financiar al acesteia
- 1.7. Modul (modurile) de gestionare preconizat(e)

2. MĂSURI DE GESTIONARE

- 2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și raportare
- 2.2. Sistemul de gestiune și control
- 2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

- 3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)
- 3.2. Impactul estimat asupra cheltuielilor
 - 3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra cheltuielilor
 - 3.2.2. Impactul estimat asupra creditelor operaționale
 - 3.2.3. Impactul estimat asupra creditelor cu caracter administrativ
 - 3.2.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual
 - 3.2.5. Participarea terților la finanțare
- 3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Denumirea propunerii/inițiativei

Comunicarea „Construirea unei Europe deschise și sigure: bugetul afacerilor interne pentru perioada 2014-2020”;

Propunere de Regulament al Consiliului de stabilire a dispozițiilor generale cu privire la fondul de azil și migrație și la instrumentul de sprijin financiar pentru cooperarea polițienească, prevenirea și combaterea criminalității, precum și gestionarea crizelor;

Propunere de Regulament de instituire a Fondului pentru azil și migrație;

Propunere de Regulament de instituire a unui instrument pentru asistență financiară pentru cooperarea polițienească, prevenirea și combaterea criminalității, precum și gestionarea crizelor;

Propunere de Regulament de instituire, ca parte a Fondului pentru securitate internă, a instrumentului de sprijin financiar pentru frontiere externe și vize;

1.2. Domeniul (domeniile) de politică în cauză în structura ABM/ABB¹⁴

În prezent, rubrica 3 titlul 18 - Afaceri interne

Perspectivile financiare multianuale viitoare: rubrica 3 (Securitate și cetățenie) – „Fondul pentru gestionarea migrației” și „Securitate internă”

Tipul propunerii/inițiativei

☒ Propunere/inițiativă care se referă la **o acțiune nouă** (finanțarea afacerilor interne pentru perioada 2014-2020)

☐ Propunere/inițiativă care se referă la **o acțiune nouă ca urmare a unui proiect-pilot/a unei acțiuni pregătitoare**¹⁵

☐ Propunere/inițiativă care se referă la **prelungirea unei acțiuni existente**

☐ Propunere/inițiativă care se referă la **o acțiune reorientată către o acțiune nouă**

¹⁴ ABM: (Activity-Based Management): gestionarea pe activități – ABB (Activity-Based Budgeting): stabilirea bugetului pe activități.

¹⁵ Astfel cum sunt menționate la articolul 49 alineatul (6) litera (a) sau (b) din Regulamentul financiar.

1.3. Obiective

1.3.1. Obiectiv(e) strategic(e) multianual(e) al(e) Comisiei vizat(e) de propunere/inițiativă

Obiectivul final al politicilor în materie de afaceri interne este crearea unui spațiu fără frontiere interne, în care cetățenii UE și resortisanții țărilor terțe pot intra, circula, locui și lucra, aducând idei noi, capital, cunoștințe și inovare sau completând lacunele de pe piețele naționale ale forței de muncă, încrezători că drepturile lor sunt pe deplin respectate și că le este asigurată securitatea. Cooperarea cu țările terțe și organizațiile internaționale este esențială pentru realizarea acestui obiectiv.

Importanța crescândă a politicilor în materie de afaceri interne a fost confirmată de Programul de la Stockholm și de planul de acțiune al programului, a cărui implementare constituie o prioritate strategică pentru Uniunea Europeană și acoperă domenii cum ar fi migrația (migrația legală și integrarea, azilul, migrația ilegală și returnarea), securitatea (prevenirea și combaterea terorismului și a criminalității organizate, cooperarea polițienească), gestionarea frontierelor externe (inclusiv a politicii în materie de vize), precum și dimensiunea externă a acestor politici. Tratatul de la Lisabona permite Uniunii, de asemenea, să dea dovadă de mai multă ambiție în felul în care răspunde preocupărilor cotidiene ale cetățenilor în spațiul de libertate, securitate și justiție. Prioritățile politicii în domeniul afacerilor interne, în special integrarea resortisanților țărilor terțe, ar trebui considerate și în contextul celor șapte inițiative emblematice prezentate în Strategia Europa 2020, care urmărește să ajute UE să depășească actuala criză economică și financiară și să realizeze o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii.

Fondul pentru azil și migrație și Fondul pentru securitate internă vor furniza asistența financiară necesară pentru transformarea obiectivelor Uniunii în materie de afaceri interne în rezultate concrete.

1.3.2. Obiectiv(e) specific(e) și activitatea (activitățile) ABM/ABB în cauză

FONDUL PENTRU AZIL ȘI MIGRAȚIE

- (a) consolidarea și dezvoltarea sistemului european comun de azil, inclusiv a dimensiunii sale externe;
- (b) sprijinirea migrației legale către Uniune, în conformitate cu necesitățile economice și sociale din statele membre și promovarea integrării eficiente a resortisanților țărilor terțe, inclusiv a solicitanților de azil și a beneficiarilor de protecție internațională;
- (c) consolidarea strategiilor echitabile și eficiente ale statelor membre în materie de returnare, punând accentul pe sustenabilitatea returnării și pe readmisia eficientă în țările de origine;
- (d) consolidarea solidarității și împărțirea responsabilității între statele membre, fiind vizate în special statele care sunt cele mai afectate de fluxurile de migrație și azil.

Activitățile curente în cadrul ABB avute în vedere: 18.03 (Fondul european pentru refugiați, măsuri de urgență și Fondul european de integrare a resortisanților țărilor terțe) și 18.02 (în ceea ce privește Fondul european de returnare).

FONDUL PENTRU SECURITATE INTERNĂ

Instrumentul de sprijin financiar pentru cooperarea polițienească, prevenirea și combaterea criminalității și gestionarea crizelor

În conformitate cu prioritățile identificate în strategiile, programele și evaluările privind amenințările și riscurile în domeniu, relevante la nivelul Uniunii, instrumentul va contribui la realizarea următoarelor obiective specifice:

- (a) prevenirea și combaterea criminalității transfrontaliere, grave și organizate, inclusiv a terorismului, consolidarea coordonării și a cooperării între autoritățile de aplicare a legii din statele membre și cu țările terțe relevante;
- (b) consolidarea capacității statelor membre și a Uniunii de gestionare eficientă a riscurilor și a situațiilor de criză legate de securitate, pregătirea și protejarea persoanelor și a infrastructurii-cheie împotriva atacurilor teroriste și a altor incidente legate de securitate.

Activitățile curente în cadrul ABB avute în vedere: 18.05

Instrumentul de sprijin financiar pentru frontiere externe și vize

În conformitate cu prioritățile identificate în strategiile, programele și evaluările privind amenințările și riscurile în domeniu, relevante la nivelul Uniunii, instrumentul va contribui la realizarea următoarelor obiective specifice:

- (a) sprijinirea unei politici comune în materie de vize pentru facilitarea călătoriilor în scopuri legitime, asigurarea tratamentului egal pentru resortisanții țărilor terțe și combaterea migrației ilegale;
- (b) sprijinirea gestionării frontierelor, pentru a se asigura, pe de o parte, un nivel ridicat de protecție a frontierelor externe și, pe de altă parte, trecerea fără incidente a frontierelor externe, în conformitate cu acquis-ul Schengen.

Activitățile curente în cadrul ABB avute în vedere: 18.02 (în ceea ce privește Fondul pentru frontierele externe).

1.3.3. Rezultatul(rezultatele) și impactul preconizate

A se preciza efectele pe care propunerea/inițiativa ar trebui să le aibă asupra beneficiarilor vizați/grupurilor vizate.

Efectele propunerii asupra beneficiarilor/grupurilor țintă sunt descrise în detaliu la punctul 4.1.2 din evaluarea impactului.

În general, simplificarea introdusă la toate nivelurile procesului de finanțare și în fiecare mod de gestionare va avea un real efect benefic asupra proceselor în cadrul cărora se va gestiona sprijinul financiar.

Fondul pentru azil și migrație:

Principalii beneficiari ai sprijinului financiar pentru azil și migrație vor fi direcțiile statelor membre care răspund de punerea în aplicare a acquis-ului sau a politicilor relevante, precum și organizațiile

internaționale sau ONG-urile care desfășoară activități în domeniul azilului și migrației (procedura de admitere, măsurile de integrare și operațiunile de returnare).

Grupurile țintă care beneficiază de modificări sunt solicitanții de azil, persoanele care beneficiază de protecție internațională, refugiații restabiliți și alți resortisanți ai țărilor terțe care vin în UE pentru diferite motive și având nevoi diferite (de exemplu, din motive economice, pentru reîntregirea familiei, minorii neînsoțiți etc.). Va fi mai ușor să se ajungă la aceste grupuri țintă, întrucât unificarea într-un singur fond a diferitelor acțiuni privind gestionarea fluxurilor de migrație are rolul de a facilita accesul la finanțare (o autoritate responsabilă, o mai bună vizibilitate și un domeniu mai precis de aplicare a intervenției) și se va obține o mai mare flexibilitate a sprijinului (de exemplu, același tip de acțiuni direcționate spre mai multe grupuri-țintă). De asemenea, va fi extins domeniul de aplicare al intervenției, care va acoperi ansamblul lanțului de migrație cu diferite grupuri țintă, inclusiv grupuri țintă extinse, și anume resortisanți ai țărilor terțe din a doua generație (care au tatăl sau mama resortisanți ai unei țări terțe).

Fondul pentru securitate internă

Cooperarea polițienească, prevenirea și combaterea criminalității și gestionarea crizelor

Principalii beneficiari ai sprijinului financiar vor fi statele membre și autoritățile de aplicare a legii din statele membre, precum și orice altă autoritate specializată în protecția infrastructurilor critice și în gestionarea crizelor, dar și organizațiile internaționale și neguvernamentale relevante, după caz (de exemplu, în domeniul prevenirii criminalității, în politicile de combatere a radicalizării și a traficului de persoane).

Grupul țintă care beneficiază de modificări va fi reprezentat de întreaga populație.

Principalele realizări vor fi 1) consolidarea capacității administrative și operaționale a statelor membre de a depista și a urmări cu succes delictele în domeniul criminalității transfrontaliere, grave și organizate, inclusiv al terorismului, pentru a reduce amenințările în domeniul securității care provin din astfel de delictes și 2) o mai bună rezistență la criză și dezastre datorită unei politici mai coerente la nivelul UE, care leagă evaluările amenințărilor și riscurilor de actul decizional în domeniul de politică relevant, pe de o parte, și o reacție mai eficientă și coordonată a UE la criză, care conectează capacitățile existente cu expertiza, pe de altă parte. O realizare importantă va fi, de asemenea, ameliorarea capacităților statelor membre de a preveni, de a pregăti și de a proteja cetățenii și infrastructurile critice împotriva atacurilor teroriste și a altor amenințări grave privind securitatea.

Frontiere externe și vize

La nivelul statelor membre, principalii beneficiari ai sprijinului financiar pentru politica în domeniul frontierelor și al vizelor vor fi serviciile care pun în aplicare acquis-ul UE, Codul frontierelor Schengen și Codul de vize: poliția de frontieră, poliția și serviciile consulare. Grupul țintă care beneficiază de schimbări va fi format din călători – toate persoanele care trec frontierele externe pentru a intra în UE. Rezultatele se vor materializa în capacități sporite ale acestor servicii (1) de a desfășura supravegherea frontierelor și de a fi în legătură cu alte servicii de aplicare a legii, în cadrul Sistemului european de supraveghere (EUROSUR); (2) de a gestiona fluxurile de migrație la consulate (solicitări de vize) și (3) de a îmbunătăți gestionarea fluxurilor de pasageri la punctele de trecere a frontierelor, asigurând, pe de o parte, un nivel ridicat și uniform de protecție, în cooperare cu alte servicii de aplicare a legii și, pe de altă parte, trecerea fără incidente a frontierei, în conformitate cu acquis-ul și cu principiul tratamentului

în condiții de respect și demnitate. Un rezultat important specific va fi crearea a două sisteme IT ale UE cu privire la traversarea frontierelor de către resortisanții țărilor terțe (un sistem UE de intrare-ieșire și un program UE de înregistrare a pasagerilor).

1.3.4. Indicatori de rezultat și de impact

A se preciza indicatorii care permit monitorizarea punerii în aplicare a propunerii/inițiativei.

Datorită necesității de a se pune în aplicare o politică a dialogului înainte de dezvoltarea programelor naționale, în această etapă nu se pot stabili indicatori definitivi care vor fi utilizați în evaluarea modului de îndeplinire a obiectivelor specifice menționate anterior.

Cu toate acestea, în materie de **azil și migrație**, indicatorii vor include, *inter alia*, nivelul de îmbunătățire a condițiilor de primire a solicitanților de azil, a calității procedurilor de azil, a convergenței ratelor de recunoaștere între statele membre, a eforturilor statelor membre privind relocarea, a nivelului de participare sporită a resortisanților țărilor terțe la ocuparea forței de muncă, la educație și la procesele democratice, a numărului de persoane returnate și a intensificării asistenței reciproce între statele membre, inclusiv prin cooperare practică și relocare.

În ceea ce privește **cooperarea polițienească, prevenirea și combaterea criminalității**, indicatorii vor include numărul de operațiuni transfrontaliere comune și numărul de documente cu cele mai bune practici și evenimente organizate. Indicatorii privind **gestionarea crizei** și protecția infrastructurii-cheie vor include numărul de instrumente instituite și/sau actualizate ulterior pentru facilitarea protecției infrastructurii-cheie de către statele membre în toate sectoarele economiei, precum și numărul de evaluări privind amenințările și riscurile, astfel cum au fost elaborate la nivelul Uniunii.

În materie de **frontiere și vize**, indicatorii vor include numărul de posturi consulare securizate și/sau consolidate pentru a asigura prelucrarea eficientă a solicitărilor de vize și pentru a furniza servicii de calitate solicitanților de vize, precum și dezvoltarea de echipamente pentru controlul de frontieră și arestarea la frontierele externe a resortisanților cu intrare ilegală din țările terțe, ținându-se seama de gradul de risc al tronsonului relevant din frontiera externă. Indicatorii de impact au rolul de a determina nivelul de creștere a securității frontierelor, capacitățile de emiterie a vizelor și capacitatea de a gestiona în condiții de siguranță și fără incidente traficul transfrontalier de călători.

1.4. Motivul (motivele) propunerii/inițiativei

1.4.1. Cerințe de îndeplinit pe termen scurt sau lung

În perioada 2014-2020, UE se va confrunta în continuare cu provocări considerabile în domeniul afacerilor interne. Având în vedere schimbările demografice, transformările de natură structurală care se produc pe piețele forței de muncă și concurența pentru atragerea competențelor, o politică vizionară în materie de migrație legală și integrare va fi esențială pentru consolidarea competitivității UE și a coeziunii sociale, dezvoltarea societăților noastre și crearea de oportunități pentru fiecare. De asemenea, UE trebuie să abordeze în mod corespunzător migrația ilegală și lupta împotriva traficului de persoane. În același timp, trebuie să facem în continuare dovada solidarității noastre cu persoanele care au nevoie de protecție internațională. Desăvârșirea unui Sistem european comun, mai protectiv și mai eficient, în materie de azil, care să reflecte valorile noastre, rămâne o prioritate.

Asigurarea unui climat de siguranță și securitate este necesară și benefică pentru creșterea economică, socială și culturală a UE. UE are un rol decisiv, atât în ceea ce privește abordarea amenințărilor în domeniul criminalității grave și organizate, al criminalității cibernetice și al terorismului, cât și în ceea ce privește asigurarea gestionării frontierelor externe ale UE sau reacția rapidă la crizele emergente cauzate de om sau de calamitățile naturale. În era globalizării, în care amenințările sunt din ce în ce mai mari și au o dimensiune transnațională tot mai pronunțată, niciun stat membru nu poate reacționa eficient de unul singur. Este necesar un răspuns european coerent și eficient, astfel încât să se asigure că autoritățile de aplicare a legii desfășoară o activitate eficientă, dincolo de frontiere și jurisdicții.

Cooperarea cu țările din afara UE și cu organizațiile internaționale este esențială pentru îndeplinirea acestor obiective. Evenimentele recente din Africa de Nord au pus în evidență cât de important este ca UE să pună în practică o abordare cuprinzătoare și coordonată în materie de migrație, frontiere și securitate. Prin urmare, este necesar să se consolideze importanța crescândă a dimensiunii externe a politicilor UE în domeniul afacerilor interne, în deplină coerență cu politica externă a UE.

1.4.2. Valoarea adăugată a implicării UE

Gestionarea fluxurilor de migrație și a amenințărilor în materie de securitate sunt provocări care nu pot fi rezolvate numai de statele membre. Acestea sunt domenii în care există o valoare adăugată evidentă în mobilizarea bugetului UE.

Unele state membre suportă o sarcină majoră din cauza situației lor geografice și a lungimii frontierelor externe ale Uniunii Europene pe care trebuie să o gestioneze. Eliminarea controalelor la frontierele interne trebuie însoțită de măsuri comune pentru eficientizarea controlului și supravegherii frontierelor externe ale UE. Prin urmare, principiul solidarității și împărțirea echitabilă a responsabilităților între statele membre se află în centrul politicilor comune privind azilul, imigrația și frontierele externe. Bugetul UE prevede mijloacele de abordare a implicațiilor financiare ale acestui principiu. În domeniul securității, criminalitatea gravă și organizată, terorismul și alte amenințări cu impact asupra securității sunt tot mai mult de natură transfrontalieră. Cooperarea și coordonarea transnațională între autoritățile de aplicare a legii este esențială pentru reușita prevenirii și combaterii acestor infracțiuni, de exemplu prin schimburi de informații, investigații comune, tehnologii interoperabile și evaluări comune ale amenințărilor și riscurilor.

Gestionarea fluxurilor de migrație, a frontierelor externe ale UE și a securității UE necesită resurse și capacități considerabile din partea statelor membre. Îmbunătățirea cooperării și coordonării operaționale care implică punerea în comun a resurselor în domenii cum ar fi formarea și dotarea, atrage după sine economii de scară și sinergii, ceea ce asigură o utilizare mai eficientă a fondurilor publice și consolidarea solidarității, a încrederii reciproce și a împărțirea responsabilității între statele membre în ceea ce privește politicile comune ale UE. Acest lucru este deosebit de relevant în domeniul securității, în care sprijinul financiar pentru toate formele de acțiuni transfrontaliere comune este esențial pentru intensificarea cooperării dintre poliție, vamă, poliție de frontieră și autorități judiciare.

În ceea ce privește dimensiunea externă a afacerilor interne, este evident că adoptarea măsurilor și punerea în comun a resurselor la nivelul UE vor spori semnificativ influența de care are nevoie UE pentru a convinge țările terțe să se alăture UE în problemele legate de migrație și securitate care prezintă interes în primul rând pentru UE și pentru statele membre.

Dreptul UE de a acționa în domeniul afacerilor interne rezultă din titlul V – „Spațiul de libertate, securitate și justiție” din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene (TFUE), în special articolul

77 alineatul (2), articolul 78 alineatul (2), articolul 79 alineatele (2) și (4), articolul 82 alineatul (1), articolul 84 și articolul 87 alineatul (2) din TFUE. Cooperarea cu țările terțe și cu organizațiile internaționale este prevăzută de articolul 212 alineatul (3) din TFUE. Propunerile se conformează principiului subsidiarității, întrucât cea mai mare parte a finanțării va fi executată în conformitate cu principiul gestiunii partajate și cu respectarea competențelor instituționale ale statelor membre.

1.4.3. *Învățăminte desprinse din experiențele similare anterioare*

Cu toate că, în general, se consideră că instrumentele financiare actuale din domeniul afacerilor interne își îndeplinesc obiectivele și funcționează eficient, învățămintele desprinse din evaluarea la jumătatea perioadei și din consultarea părților interesate au evidențiat că este necesar:

- să se simplifice și să se raționalizeze viitoarele instrumente din domeniul afacerilor interne prin reducerea la două a numărului de programe financiare, prin crearea unui Fond pentru azil și migrație și a unui Fond pentru securitate internă. Acest lucru va permite UE să utilizeze într-un mod mai strategic instrumentele sale, astfel încât acestea să poată oferi un răspuns mai prompt priorităților și cerințelor politice ale UE;
- să se consolideze rolul UE de actor global, prin includerea unei componente cu dimensiune externă în viitoarele fonduri, astfel încât să se consolideze influența UE privind dimensiunea de politică externă a politicilor din domeniul afacerilor interne;
- să se acorde prioritate gestiunii partajate și nu gestiunii centralizate, atunci când este posibil, pentru a se elimina sarcinile birocratice inutile;
- să se stabilească o abordare axată mai mult pe rezultate în ceea ce privește gestiunea partajată, prin trecerea la o programare multianuală cu un dialog de politică la nivel de funcționari de rang înalt, ceea ce va asigura că programele naționale ale statelor membre sunt pe deplin aliniate la obiectivele și prioritățile de politică ale UE și sunt concentrate pe obținerea de rezultate;
- să se îmbunătățească gestiunea centralizată pentru a oferi o serie de instrumente pentru activitățile aferente politicii în domeniu, inclusiv sprijin pentru acțiunile transnaționale, în special acțiuni inovative și acțiuni din țările terțe sau legate de acestea (dimensiunea externă), precum și acțiuni urgente, studii și evenimente;
- să se stabilească un cadru comun de reglementare, cu un set comun de norme privind programarea, raportarea, gestionarea financiară și controalele financiare, care să fie cât mai asemănătoare cu cadrul celorlalte fonduri gestionate de UE în conformitate cu modul de gestiune partajată, astfel încât toate părțile interesate să înțeleagă mai bine normele și să se asigure un grad ridicat de coerență și consecvență;
- să se ofere un răspuns rapid și eficient în cazuri de urgență, prin structurarea în așa fel a fondurilor încât UE să poată reacționa corespunzător în situații cu o evoluție rapidă;
- să se intensifice rolul agențiilor din domeniul afacerilor interne pentru a se stimula cooperarea practică dintre statele membre, prin mandatarea lor să pună în aplicare acțiuni specifice, în același timp asigurându-se un control politic adecvat asupra activităților acestor agenții.

Mai multe detalii pot fi găsite în evaluarea impactului și în expunerile de motive din fiecare regulament.

1.4.4. Coerența și posibilă sinergie cu alte instrumente relevante

O serie de instrumente ale UE vor oferi sprijin activităților care sunt complementare activităților ce vor beneficia de finanțare de la Fondul pentru azil și migrație și de la Fondul pentru securitate internă:

În prezent, Fondul social european sprijină măsurile de integrare privind accesul la piața forței de muncă, în timp ce Fondul de integrare finanțează măsuri cum ar fi cursuri de orientare civică, participarea la viața socială și civică, accesul în condiții de egalitate la servicii etc. Măsurile de integrare vor fi sprijinite în continuare conform aceluiași principii în cadrul Fondului pentru azil și migrație și în cadrul viitorului Fond social european.

Linia despărțitoare între Fondul pentru securitate internă și Instrumentul financiar pentru protecție civilă va rămâne așa cum a fost descris la articolul 3 din actualul program CIPS: calamitățile naturale și dezastrele cauzate de om în mod involuntar intră în domeniul protecției civile (accidente), în timp ce dezastrele cauzate de om în mod intenționat intră în sfera securității și, prin urmare, vor fi acoperite de Fondul pentru securitate internă.

Atacurile teroriste sau alte incidente din sfera securității vor rămâne în afara domeniului de aplicare al Fondului de solidaritate al UE. Nu este clar nici domeniul de aplicare a articolului 222 din TFUE (clauza de solidaritate), nici măsura în care acest articol este aplicabil în scopul sprijinirii statelor membre care sunt victima unui atac terorist sau victima calamităților naturale ori a dezastrelor cauzate de om, întrucât este necesar să se adopte în mod oficial normele de aplicare a acestui articol, care nu au fost nici măcar propuse încă. Posibilitatea unei finanțări de urgență în cazul unui atac terorist major sau al altor incidente din sfera securității va fi suportată, prin urmare, de Fondul pentru securitate internă.

Decalajul dintre cercetarea în domeniul securității în cadrul Programului Orizont 2020 și aplicarea în practică a rezultatelor cercetării va fi eliminat, întrucât Fondul pentru securitate internă va prevedea obiective specifice și acțiuni eligibile care să permită finanțarea operațiunilor de verificare și validare a rezultatelor cercetării științifice („prototipuri”), în vederea aplicării lor constante în activitatea practică („achiziționare cu caracter pre-comercial”).

Viitorul Program pentru justiție va fi strâns legat de Fondul pentru securitate internă și complementar acestuia, în special componenta acestuia în domeniul justiției penale, dar se va concentra mai mult pe cooperare judiciară, armonizare procedurală și recunoaștere reciprocă, ceea ce, în practică, va fi de natură să împiedice apariția unor suprapuneri majore.

Componentele dimensiunii externe a Fondului pentru azil și migrație și a Fondului pentru securitate internă vor sprijini acțiunile din țările terțe și legate de acestea, care au în vedere, în principal, interesele și obiectivele UE, au un impact direct în UE și în statele membre ale acesteia și asigură continuitatea activităților implementate pe teritoriul UE. Această finanțare va fi concepută și executată în concordanță cu acțiunea externă a UE și cu politica sa externă. Finanțarea în cauză nu este concepută pentru sprijinirea acțiunilor care sunt orientate spre dezvoltare și care vor suplimenta, când este cazul, asistența financiară acordată prin instrumentele de ajutor extern. În acest context, succesorul Programului tematic „Migrație și azil” și al Instrumentului de stabilitate va prezenta un interes deosebit pentru domeniul afacerilor interne. Instrumentele pentru ajutor extern sprijină nevoile de dezvoltare ale țărilor beneficiare sau interesele politice generale ale UE față de partenerii strategici, în timp ce

fondurile pentru afacerile interne vor sprijini acțiuni specifice din țările terțe, în beneficiul politicii UE în domeniul migrației și al obiectivelor de securitate internă ale UE. Prin urmare, acestea vor rezolva o deficiență specifică și vor contribui la completarea setului de instrumente de care dispune UE.

1.5. Durata acțiunii și a impactului financiar al acesteia

☒ Propunere/inițiativă pe **durată determinată**

– ☒ Propunere/inițiativă în vigoare de la 1.1.2014 până la 31.12.2020

– ☒ Impact financiar din 2014 până în 2023

☐ Propunere/inițiativă pe **durată nedeterminată**

– punere în aplicare cu o perioadă de creștere în intensitate din AAAA până în AAAA,

– urmată de o perioadă de funcționare în regim de croazieră.

1.6. Modul (modurile) de gestionare preconizat(e)¹⁶

☒ Gestiune centralizată directă de către Comisie

☒ Gestiune centralizată indirectă, cu delegarea sarcinilor de execuție:

– ☒ agențiilor executive

– ☒ organismelor instituite de Comunități¹⁷

– ☒ organismelor publice naționale/organismelor cu misiune de serviciu public.

– ☐ persoanelor cărora li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în temeiul titlului V din Tratatul privind Uniunea Europeană, identificate în actul de bază relevant în sensul articolului 49 din Regulamentul financiar

☒ Gestiune partajată cu statele membre

☒ Gestiune descentralizată împreună cu țări terțe

☒ Gestiune în comun cu organizații internaționale (*de precizat*)

Dacă se indică mai multe moduri de gestionare, se furnizează detalii suplimentare în secțiunea „Observații”.

Observații:

În principal, propunerile vor fi puse în aplicare prin gestiune partajată, împreună cu programele naționale multianuale.

¹⁶ Explicațiile privind modurile de gestionare, precum și trimiterile la Regulamentul financiar sunt disponibile pe site-ul BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

¹⁷ Astfel cum sunt menționate la articolul 185 din Regulamentul financiar.

Obiectivele care urmează a fi atinse în conformitate cu programele naționale vor fi completate cu „acțiunile Uniunii” și un mecanism de reacție rapidă pentru a face față situațiilor de urgență. În cea mai mare parte, acestea vor fi sub forma unor granturi și achiziții în cadrul gestiunii partajate și vor include acțiuni în țările terțe și în legătură cu acestea.

Vor fi utilizate toate mijloacele posibile pentru a se evita fragmentarea, prin concentrarea resurselor în realizarea unui număr limitat de obiective ale UE, precum și prin utilizarea expertizei principalelor părți interesate, după caz, pe baza acordurilor de parteneriat și a acordurilor cadru.

Asistența tehnică la inițiativa Comisiei va fi pusă în aplicare prin gestiune directă centralizată.

Țările implicate în punerea în aplicare și dezvoltarea acquis-ului Schengen vor participa, de asemenea, la cele două instrumente noi ale Fondului pentru securitate internă, care constituie o dezvoltare a acquis-ului Schengen (instrumentul privind frontierele și vizele și instrumentul privind cooperarea polițienească), la fel ca și statele membre, în baza acordurilor de asociere la Schengen. Acestea vor participa la aceste instrumente în conformitate cu dispozițiile regulamentului, implementând propriile programe naționale multianuale, și au posibilitatea de a solicita finanțare în cadrul acțiunilor Uniunii etc. Ca și în cadrul Fondului pentru frontierele externe, vor fi încheiate acorduri care vor preciza normele suplimentare necesare pentru participarea acestor țări (normele derivate din Regulamentul financiar, normele de punere în aplicare a acestui regulament și tratatele, inclusiv competența de auditare a Curții de Conturi). Având în vedere că aceste state vor contribui la bugetul UE pentru cele două instrumente proporțional cu PIB-urile lor, acordurile vor stabili, de asemenea, contribuțiile care vor fi primite de la aceste state, în cadrul împărțirii responsabilității privind guvernarea Schengen, indiferent de valoarea alocațiilor pe care le primesc în cadrul acestor instrumente. Până în prezent, statele asociate sunt Norvegia, Islanda, Elveția și Liechtenstein.

2. MĂSURI DE GESTIONARE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și raportare

A se preciza frecvența și condițiile.

În cazul gestiunii partajate, se propune un cadru coerent și eficient pentru procedurile de raportare, monitorizare și evaluare. Pentru fiecare program național, statele membre vor fi solicitate să înființeze un comitet de monitorizare la care poate participa și Comisia.

Statele membre vor raporta anual cu privire la implementarea programului multianual. Aceste rapoarte reprezintă o condiție preliminară pentru efectuarea plăților anuale. Pentru a fi luate în considerare în cadrul procesului de evaluare la jumătatea perioadei, rapoartele vor fi solicitate în 2017 pentru a furniza informații suplimentare cu privire la progresele înregistrate în vederea atingerii obiectivelor. Un exercițiu similar va avea loc în 2019, pentru a facilita, după caz, regularizările în cursul ultimului exercițiu financiar (2020).

Pentru a sprijini dezvoltarea unei culturi întemeiate pe evaluări în domeniul afacerilor interne, fondurile vor avea un cadru comun de evaluare și monitorizare cu indicatori de politică globali, care pun în evidență o abordare axată pe rezultate a fondurilor și rolul esențial pe care îl pot juca în combinația de politici pentru atingerea obiectivelor privind crearea unui spațiu de libertate, securitate și justiție. Acești indicatori se referă la impactul pe care l-ar putea avea fondurile: dezvoltarea unei culturi comune în ceea ce privește securitatea frontierelor, cooperarea polițienească și gestionarea crizelor; gestionarea eficace a fluxurilor de migrație în UE; un tratament corect și echitabil al resortisanților țărilor terțe; solidaritate și cooperare între statele membre în modul de abordare a problemelor migrației și securității interne și o abordare comună la nivelul UE privind migrația și securitatea în ceea ce privește țările terțe.

Pentru a asigura o aplicare corespunzătoare a principiilor privind evaluarea și, ținând seama de experiența practică legată de evaluare în statele membre în cadrul finanțării actuale acordate de către UE în domeniul afacerilor interne, Comisia și statele membre vor coopera pentru a dezvolta cadrul comun de evaluare și monitorizare, *inter alia* prin definirea modelelor și a indicatorilor comuni privind rezultatele.

Toate măsurile vor fi stabilite la începutul perioadei de programare, permițând astfel statelor membre să instituie propriile sisteme de raportare și de evaluare pe baza principiilor și cerințelor convenite.

Pentru a reduce sarcina administrativă și pentru a asigura sinergii între raportare și evaluare, informațiile necesare pentru rapoartele de evaluare vor valorifica și completa informațiile furnizate de către statele membre în rapoartele anuale privind implementarea programelor naționale.

În 2018, Comisia va prezenta, de asemenea, un raport privind evaluarea la jumătatea perioadei a programelor naționale.

Într-o perspectivă mai generală, Comisia va prezenta, până la 31.6.2018, un raport intermediar privind utilizarea fondurilor, precum și un raport de evaluare *ex-post* până la 30.6.2024, care să acopere în totalitate implementarea (și anume, nu doar programele naționale, în cadrul gestiunii partajate).

2.2. Sistemul de gestiune și control

2.2.1. Riscul (riscurile) identificat(e)

DG HOME nu s-a confruntat cu riscuri majore de erori în programele sale de cheltuieli. Acest lucru este confirmat de absența constantă a unor constatări semnificative în rapoartele anuale întocmite de Curtea de Conturi, precum și de absența unei rate de eroare reziduală mai mare de 2 % în ultimii ani în rapoartele anuale de activitate ale DG HOME (și ale fostei DG JLS).

În cazul gestiunii partajate, riscurile generale legate de implementarea programelor naționale se încadrează, în principal, în trei categorii:

- riscul unei utilizări ineficiente sau insuficient direcționate a fondurilor;
- erori provenite din complexitatea normelor și din deficiențe ale sistemelor de gestionare și control;
- utilizarea ineficientă a resurselor administrative (proportionalitatea limitată a cerințelor).

De asemenea, merită semnalate elementele specifice privind sistemul celor patru fonduri în cadrul Programului general „Solidaritate și gestionarea fluxurilor de migrație”.

- Sistemul programelor anuale asigură efectuarea cu regularitate a plăților finale, în baza unor cheltuieli verificate și auditate. Cu toate acestea, perioada de eligibilitate a programelor anuale nu este legată de exercițiul financiar al UE și, prin urmare, lanțul de asigurare este total nesatisfăcător, chiar dacă sistemul este foarte elaborat.
- Comisia a stabilit norme de eligibilitate detaliate. Acest lucru asigură, în principiu, omogenitatea cheltuielilor finanțate. Cu toate acestea, sistemul creează un volum de muncă inutil pentru autoritățile naționale și pentru Comisie și sporește riscul de erori ale beneficiarilor și/sau ale statelor membre din cauza interpretării eronate a normelor UE.
- Sistemele actuale de gestionare și control sunt foarte asemănătoare cu sistemele din cadrul fondurilor structurale. Cu toate acestea există mici diferențe, în special în ceea ce privește responsabilitățile la nivelul autorităților de certificare și al autorităților de audit. Din această cauză se creează o confuzie în rândul statelor membre, în special atunci când autoritățile acționează în cele două tipuri de fonduri. De asemenea, crește riscul de erori, ceea ce necesită o monitorizare mai intensă.

Aceste elemente vor fi schimbate semnificativ în cadrul prezentei propuneri:

- sistemele de gestionare și control vor respecta cerințele generale stabilite în fondurile CSC și vor fi conforme pe deplin cu noile cerințe ale noului Regulament financiar: cele trei autorități vor fi înlocuite de două autorități (autoritatea responsabilă și autoritatea de audit), rolurile acestora fiind precizate pentru a se obține o asigurare îmbunătățită;
- programarea multianuală cuplată cu închiderea anuală a conturilor la plățile efectuate de autoritatea responsabilă va alinia perioadele de eligibilitate cu conturile anuale ale Comisiei, fără să sporească sarcina administrativă comparativ cu cea din sistemul actual;

- controalele la fața locului vor fi efectuate ca parte din controalele de nivelul 1, și anume, de către autoritatea responsabilă, și vor sta la baza declarației anuale de asigurare de gestiune ;
- clarificarea și simplificarea normelor de eligibilitate, precum și armonizarea lor cu alte instrumente UE de asistență financiară, ceea ce va reduce erorile făcute de către beneficiarii care recurg la asistență financiară din diferite surse; aceste norme de eligibilitate vor fi stabilite la nivel național, cu excepția unor principii de bază, similare celor utilizate pentru fondurile CSC;
- este încurajată utilizarea unor variante simplificate de costuri, în special în cazul granturilor cu valoare redusă.

În cazul gestiunii centralizate, principalele riscuri sunt următoarele:

- riscul unei slabe corespondențe între proiectele primite și prioritățile politice ale DG HOME;
- riscul unei slabe calități a proiectelor selectate și al unei slabe implementări a proiectului, de natură să reducă impactul programului; din cauza procedurilor de selecție inadecvate, lipsa de expertiză sau monitorizarea insuficientă;
- riscul utilizării ineficiente sau neeconomice a fondurilor alocate, atât în cazul granturilor (complexitatea rambursării costurilor eligibile efective, coroborată cu posibilități limitate de verificare documentară a costurilor eligibile), cât și în cazul achizițiilor (uneori există un număr limitat de furnizori economici care au cunoștințele de specialitate necesare, motiv pentru care posibilitățile de a compara ofertele de preț sunt insuficiente);
- riscul privind capacitatea organizațiilor mici (în special) de a controla efectiv cheltuielile și de a asigura transparența operațiunilor desfășurate;
- riscul reputațional pentru Comisie în cazul în care se descoperă fraude sau activități infracționale; din sistemele de control intern ale părților terțe se pot extrage numai asigurări parțiale, din cauza numărului destul de mare de contractanți și beneficiari eterogeni, fiecare operând propriul sistem de control, adeseori de dimensiuni mai degrabă reduse.

Se preconizează ca majoritatea acestor riscuri să fie reduse datorită unei direcționări îmbunătățite a propunerilor și a utilizării unor elemente simplificate introduse în noul Regulamentul financiar.

2.2.2. Metoda (metodele) de control preconizată (preconizate)

Gestiunea partajată:

La nivelul statelor membre, arhitectura propusă privind sistemele de gestionare și control reprezintă o evoluție a configurației instituite în perioada 2007-2013 și păstrează majoritatea funcțiilor îndeplinite în perioada curentă, inclusiv verificările administrative și la fața locului, controalele de audit privind sistemele de gestionare și control și controalele de audit privind proiectele. Cu toate acestea, secvența acestor funcții a fost modificată, astfel încât verificările la fața locului să devină o responsabilitate clară a autorității responsabile, ca parte integrantă din pregătirea exercițiului anual de verificare și închidere a conturilor.

Pentru consolidarea responsabilității, autoritățile responsabile vor fi acreditate de către un organism de acreditare național, care răspunde de supravegherea lor constantă. Se preconizează că reducerea numărului de autorități – eliminarea autorității de certificare și reducerea numărului de fonduri – va avea drept efect reducerea sarcinii administrative și o posibilitate sporită de consolidare a capacității administrative dar, în același timp, va permite o diviziune mai clară a responsabilităților.

Până în prezent nu există o estimare fiabilă cu privire la costul controalelor legate de fondurile cu gestiune partajată din domeniul afacerilor interne. Singura estimare disponibilă se referă la FEDER și la Fondul de coeziune, unde costurile aferente sarcinilor care trebuie îndeplinite în cadrul controalelor (la nivel național și regional, cu excepția costurilor suportate de Comisie) sunt estimate la circa 2 % din totalul fondurilor administrate în perioada 2007-2013. Aceste costuri sunt legate de următoarele domenii de control: 1 % din costuri provin din coordonarea și pregătirea programelor naționale, 82 % se referă la gestionarea programelor, 4 % la certificare și 13 % la audit.

Următoarele propuneri vor crește costurile aferente controlului:

- înființarea și funcționarea unui organism de acreditare și, în general, modificarea sistemului;
- prezentarea unei declarații de gestionare atașată la conturile anuale;
- verificările la fața locului care vor fi întreprinse de autoritatea responsabilă;
- necesitatea unei activități de audit suplimentare, efectuată de autoritățile de audit în vederea auditării declarației de gestionare.

Cu toate acestea, există și propuneri care vor reduce costurile aferente controlului:

- autoritatea de certificare va înceta să mai existe. Deși funcțiile sale vor fi parțial transferate către autoritatea responsabilă, aceasta va permite statului membru să economisească o parte substanțială a costurilor privind certificarea datorită unei îmbunătățiri a eficienței administrative, reducerii nevoii de coordonare și reducerii domeniului de aplicare al auditurilor;
- controalele care vor fi efectuate de către autoritatea de audit vor fi orientate mai mult spre reefectuarea (unui eșantion) al controalelor administrative și la fața locului întreprinse la primul nivel de autoritatea responsabilă. Acest lucru va accelera procedura contradictorie și va asigura că sunt efectuate toate controalele necesare înainte de prezentarea conturilor anuale;
- utilizarea costurilor simplificate va reduce sarcina și costurile administrative la toate nivelurile, atât pentru administrații, cât și pentru beneficiari;
- verificarea și închiderea anuală a conturilor și limitarea perioadei de verificare a conformității la 36 de luni va reduce din perioada de păstrare a documentelor în vederea controlului, atât pentru administrațiile publice, cât și beneficiari;
- crearea de fluxuri de comunicare electronică între Comisie și statele membre va fi obligatorie.

La acestea trebuie adăugate elementele de simplificare menționate la punctul 2.2.1 de mai sus care vor contribui, de asemenea, la reducerea sarcinii administrative a beneficiarilor și, prin urmare, reprezintă o reducere simultană a riscurilor de erori și a sarcinii administrative.

Prin urmare, în ansamblu, se preconizează că aceste propuneri vor determina o redistribuire a costurilor de control, mai degrabă decât o creștere sau o scădere. Cu toate acestea, se anticipează că această redistribuire a costurilor (la nivelul tuturor funcțiilor și datorită unui sistem de control adecvat, precum și la nivelul statelor membre și al programelor), va permite o reducere mai eficientă a riscurilor, precum și îmbunătățirea și eficientizarea lanțului de asigurare.

La nivelul Comisiei, nu se preconizează ca în primul semestru din perioada de programare să scadă costul gestionării și al controalelor efectuate privind gestiunea partajată. În primul rând, se preconizează acest lucru deoarece cantitatea și domeniile de politică vizate de gestiunea partajată se vor extinde, comparativ cu perioada curentă. Prin urmare, menținerea aceluiași resurse necesită deja creșterea eficienței. În plus, primii ani vor fi caracterizați prin existența multor sarcini importante care vor trebui îndeplinite: încheierea programelor 2007-2013 (ultimele rapoarte de închidere trebuie predate până la 31 martie 2016), aprobarea programelor naționale multianuale pentru perioada 2014-2020, crearea noului sistem de verificare și închidere a conturilor. În a doua jumătate a perioadei, resursele potențiale disponibile vor fi utilizate pentru îmbunătățirea evaluării și a monitorizării.

Gestiunea centralizată

În ceea ce privește gestiunea centralizată, Comisia va continua să aplice propriul sistem de control, alcătuit din următoarele elemente constitutive: supravegherea operațiunilor de către direcțiile operaționale, controlul ex-ante de către unitatea Buget și Control, Comitetul privind achizițiile interne (JPS/HPC), controalele ex-post privind granturile ori auditurile capacității de audit intern și/sau serviciului de audit intern. Sectorul de control ex-post aplică o „strategie de detectare” care vizează detectarea numărului maxim de anomalii în vederea recuperării plăților necuvenite. Pe baza acestei strategii, auditurile sunt efectuate pe un eșantion de proiecte selectate aproape exclusiv pe baza unei analize a riscurilor.

Datorită acestei combinații de controalele ex-ante și controalele ex-post, controale ale documentelor, cât și controale la fața locului, rata de eroare reziduală medie cuantificabilă a fost sub 2 % în ultimii ani. Prin urmare, sistemul de control intern, precum și costul acestuia este considerat adecvat în DG HOME pentru realizarea obiectivului de a se obține o rată de eroare scăzută.

Totuși, în acest context, DG HOME va continua să exploreze posibilitățile de a consolida gestionarea și de a intensifica simplificarea. În special, toate opțiunile simplificate puse la dispoziție în cadrul noului Regulament financiar vor fi utilizate cât mai mult posibil, întrucât se estimează că ele vor contribui la reducerea sarcinii administrative a beneficiarilor și, prin urmare, reprezintă o reducere simultană a riscurilor de erori și a sarcinii administrative pentru Comisie.

Noi direcții de acțiune

Propunerile prevăd noi direcții de acțiune privind finanțarea din partea UE în domeniul afacerilor interne, de exemplu o mai bună utilizare a competențelor existente în cadrul agențiilor UE, dezvoltarea dimensiunii externe și consolidarea mecanismelor de urgență.

Acestea vor necesita noi metode de gestionare și control pentru DG HOME.

Sumele care vor fi alocate acestor noi direcții de acțiune nu sunt încă stabilite, dar este puțin probabil să fie semnificative în comparație cu bugetul general pentru afaceri interne. Cu toate acestea, va fi extrem de important să se stabilească mijloacele interne și sistemul de lucru pentru îndeplinirea acestor noi sarcini cât mai devreme posibil în perioada respectivă, cu respectarea deplină a principiilor bunei gestiuni financiare.

Analiza de mai sus arată în mod clar că va trebui să se consolideze, în pofida tuturor simplificărilor introduse, nivelul resurselor umane necesare pentru execuția bugetului majorat al DG HOME.

Necesarul de resurse umane va fi acoperit de efectivele de personal ale DG-ului în cauză, alocate deja gestionării acțiunii și/sau realocate intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, prin resurse suplimentare ce ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii de alocare anuală și în lumina constrângerilor bugetare.

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

A se preciza măsurile de prevenire și de protecție existente sau preconizate.

Pe lângă aplicarea tuturor mecanismelor de control normative, DG HOME va elabora o strategie antifraudă, în conformitate cu noua strategie a Comisiei de luptă împotriva fraudei (CAFS) adoptată la 24 iunie 2011 pentru a se asigura, *inter alia*, alinierea deplină la CAFS a controalelor sale interne privind combaterea fraudei și elaborarea unei abordări privind gestionarea riscurilor legate de fraude care să vizează identificarea zonelor cu risc de fraudă și formularea răspunsurilor adecvate. Atunci când este necesar, vor fi create rețele, precum și instrumente informatice adecvate de analiză a cazurilor de fraudă cu fonduri.

În ceea ce privește gestiunea partajată, CAFS precizează necesitatea unor propuneri de regulamente din partea Comisiei pentru perioada 2014-2020, pentru a solicita statelor membre să pună în aplicare măsurile de prevenire a fraudei care să fie eficace și proporționale cu riscurile de fraudă identificate. Propunerea actuală include la articolul 5 o cerință clară a statelor membre de a preveni, detecta și corecta neregulile și de a le raporta Comisiei. Detaliile suplimentare în ceea ce privește aceste obligații vor face parte din normele privind funcțiile autorității responsabile, astfel cum sunt prevăzute la articolul 24 alineatul (5) litera (c).

În plus, la articolul 41 s-a precizat re folosirea fondurilor provenite din corecții financiare bazate pe concluziile Comisiei sau ale Curții de Conturi.

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

- Linii bugetare de cheltuieli existente

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul cheltuielilor	Contribuție			
	Număr	Dif. ¹⁸	Țări AELS ¹⁹	Țări candidate ²⁰	Țări terțe	În sensul articolului 18 alineatul (1) litera (aa) din Regulamentul financiar
3		Dif.	NU	NU	NU	NU

- Noile linii bugetare a căror creare se solicită

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul cheltuielilor	Contribuție			
	Număr Rubrica 3:	Dif./Nedif.	Țări AELS	Țări candidate	Țări terțe	În sensul articolului 18 alineatul (1) litera (aa) din Regulamentul financiar
3	18 01 04 aa - Fondul pentru migrație și azil – Asistență tehnică	Nedif.	NU	NU	NU	NU
3	18 02 aa - Fondul pentru azil și migrație	Dif.	NU	NU	NU	NU
3	18 01 04 bb – Fondul pentru securitate internă – Poliție și criminalitate – Asistență tehnică	Nedif.	NU	NU	DA	NU
3	18 02 bb - Fondul pentru securitate internă – Poliție și criminalitate	Dif.	NU	NU	DA	NU
3	18 01 04 cc – Fondul pentru securitate internă – Frontiere și vize – Asistență	Nedif.	NU	NU	DA	NU

¹⁸ Dif. = credite diferențiate / Nedif. = credite nediferențiate.

¹⁹ AELS: Asociația Europeană a Liberului Schimb.

²⁰ Țările candidate și, după caz, țările potențial candidate din Balcanii de Vest.

	tehnică					
3	18 02 cc - Fondul pentru securitate internă – Frontiere și vize	Dif.	NU	NU	DA	NU

Contribuțiile țărilor terțe se referă la ambele componente ale Fondului pentru securitate internă.

Criteriile și metoda pentru calcularea acestor contribuții urmează să fie negociate între UE și statele asociate pe baza unei proceduri separate.

Presupunând procente similare cu cele utilizate în prezent în cadrul FFE, statele asociate vor fi invitate să contribuie cu aproximativ 210 milioane EUR la componenta Frontiere și vize și cu aproximativ 50 de milioane EUR la componenta Cooperare polițienească.

3.2. Impactul estimat asupra cheltuielilor

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra cheltuielilor

milioane EUR (cu 3 zecimale)

Rubrica din cadrul financiar multianual:	Numărul 3	Securitate și cetățenie
---	------------------	-------------------------

DG HOME			2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	După 2020	TC
• Credite operaționale (în prețuri curente)											
18 02 aa Fondul pentru azil și migrație	Angajamente	(1)	517.492	527.892	538.500	549.320	560.356	571.613	586.266	-	3
	Plăți	(2)	90.085	102.823	270.844	420.790	532.681	543.385	554.303	1,336.528	3
18 02 bb Fondul pentru securitate internă - Poliție și criminalitate	Angajamente	(1a)	135.076	143.047	151.283	159.791	168.578	177.653	187.022		1
	Plăți	(2a)	15.714	43.881	71.419	111.709	147.854	156.248	164.918	410.707	1
18 02 cc Fondul pentru securitate internă – Frontiere și vize	Angajamente	(1a)	422.310	447.186	472.886	499.435	526.856	555.173	584.412	-	3
	Plăți	(2a)	59.999	120.794	223.204	350.813	461.098	487.256	514.275	1,290.818	3
Credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul anumitor programe²¹											
18 01 04 aa Fondul pentru azil și migrație		(3)	2.500	2.500	2.500	2.500	2.500	2.500	2.500		
18 01 04 bb Fondul pentru securitate internă - Poliție și criminalitate			0.800	0.800	0.800	0.800	0.800	0.800	0.800		

²¹ Asistența tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

18 01 04 cc Fondul pentru securitate internă – Frontiere și vize			1.700	1.700	1.700	1.700	1.700	1.700	1.700		
TOTAL credite pentru DG HOME	Angajamente	=1+1a +3	1.079,878	1.123,125	1.167,669	1.213,546	1.260,790	1.309,439	1.362,700		8
	Plăți	=2+2a +3	170.799	272.497	570.467	888.313	1,146.634	1,191.889	1,238.496	3,038.053	8

Rubrica din cadrul financiar multianual:	5	„Cheltuieli administrative”								
---	----------	------------------------------------	--	--	--	--	--	--	--	--

milioane EUR (cu 3 zecimale)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	După 2020	TOTAL
--	------	------	------	------	------	------	------	-----------	-------

DG: HOME										
• Resurse umane		20.841	20.841	20.841	20.841	20.841	20.841	20.841		140.000
• Alte cheltuieli administrative		0,156	0,159	0,162	0,165	0,168	0,172	0,175		0,001
TOTAL DG HOME	Credite	20.997	21.000	21.003	21.006	21.009	21.013	21.016		140,001

TOTAL credite în cadrul RUBRICII 5 din cadrul financiar multianual	(Total angajamente = Total plăți)	20.997	21.000	21.003	21.006	21.009	21.013	21.016		140,001
---	--------------------------------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	--	----------------

EUR million (to 3 decimal places)

		2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	After 2020	TOTAL
TOTAL credite în cadrul RUBRICILOR 1-5 din cadrul financiar multianual	Angajamente	1,100.875	1,144.125	1,188.672	1,234.552	1,281.799	1,330.452	1,383.716		8,660.181
	Plăți	191.796	293.497	591.470	909.319	1,167.643	1,212.902	1,259.512	3,038.053	8,660.181

3.2.2. Impactul estimat asupra creditelor operaționale

– ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite operaționale

– ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite operaționale, conform explicațiilor de mai jos:

Politica în domeniul afacerilor interne este pusă în aplicare, în principal, prin gestiune partajată. Cu toate că prioritățile în materie de cheltuieli sunt stabilite la nivelul UE, gestionarea curentă efectivă revine autorităților responsabile la nivel național. Indicatorii comuni privind realizările și obiectivele vor fi stabiliți împreună de către Comisie și autoritățile responsabile, ca parte a programelor lor naționale, și aprobate de Comisie. Prin urmare, este dificil să se specifice ținte privind realizările înainte de conceperea, negocierea și aprobarea programelor pentru perioada 2013-2014.

În ceea ce privește gestiunea centralizată, nu este posibil pentru DG HOME să furnizeze o listă completă a tuturor rezultatelor care se vor obține prin intervenția financiară în cadrul fondurilor, a costurilor și a valorilor medii, în conformitate cu prezenta secțiune. Nu există în prezent instrumente statistice care să permită calcularea pe baza actualelor programe a costurilor medii relevante, și o astfel de definiție precisă ar fi contrară principiului conform căruia viitorul program ar trebui să ofere un grad suficient de flexibilitate pentru a permite adaptarea la prioritățile politice în perioada 2014-2020. Acest lucru este valabil în special pentru asistența de urgență și acțiunile din țările terțe și în legătură cu acestea.

Credite de angajament în milioane EUR (cu 3 zecimale)

Obiective și realizări			Anul N		Anul N+1		Anul N+2		Anul N+3		A se menționa numărul de ani necesar pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)						TOTAL	
	REALIZĂRI																	
	Tipul realizărilor ²²	Costul mediu al realizărilor	Numărul de realizări	Cost	Numărul de realizări	Cost	Numărul de realizări	Cost	Numărul de realizări	Cost	Numărul de realizări	Cost	Numărul de realizări	Cost	Numărul de realizări	Cost	Număr total de realizări	Costuri totale
↓																		
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 1 ²³																		
Realizare																		

²² Realizările se referă la produse și servicii care urmează a fi furnizate (de ex.: numărul de schimburi de studenți finanțate, numărul de km de străzi construite etc.).
²³ Conform descrierii din secțiunea 1.4.2. „Obiectiv (e) specific(e) ...”

Realizare																		
Realizare																		
Subtotal obiectivul specific nr. 1																		
OBIECTIVUL SPECIFIC nr. 2...																		
Realizare																		
Subtotal obiectivul specific nr. 2																		
COSTURI TOTALE																		

3.2.3. Impactul estimat asupra creditelor cu caracter administrativ

3.2.3.1. Sinteză

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite administrative
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite administrative, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu 3 zecimale) **HOME**

RUBRICA 5 din cadrul financiar multianual²⁴	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	TOTAL
Resurse umane HOME	20.841	20.841	20.841	20.841	20.841	20.841	20.841	145.887
Alte cheltuieli administrative	0,156	0,159	0,162	0,165	0,168	0,172	0,175	1,157
Subtotal RUBRICA 5 din cadrul financiar multianual	20.997	21.000	21.003	21.006	21.009	21.013	21.016	147.044

În afara RUBRICII 5²⁵ din cadrul financiar multianual²⁶	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	TOTAL
Resurse umane HOME	1.280	1.280	1.280	1.280	1.280	1.280	1.280	8.960
Alte cheltuieli cu caracter administrativ	3.720	3.720	3.720	3.720	3.720	3.720	3.720	26.040
Subtotal în afara RUBRICII 5 din cadrul financiar multianual	5.000	5.000	5.000	5.000	5.000	5.000	5.000	35.000

TOTAL	25.997	26.000	26.003	26.006	26.009	26.013	26.016	182.044
--------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	----------------

²⁴ Pachetul global, pe baza alocării finale din 2011 pentru resursele umane, inclusiv funcționari și personal extern.

²⁵ Personalul extern finanțat de la fostele linii BA, pe baza alocării finale pentru 2011 pentru resursele umane, inclusiv personalul extern de la sediul central și din delegații.

²⁶ Personalul extern finanțat de la fostele linii BA, pe baza alocării finale pentru 2011 pentru resursele umane, inclusiv personalul extern de la sediul central și din delegații.

3.2.3.2. Necesarul de resurse umane estimat

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de resurse umane, conform explicațiilor de mai jos: cifrele utilizate pentru anul n sunt cele pentru anul 2011.

Estimarea trebuie exprimată în valoare întreagă (sau cel mult cu o zecimală)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
• Posturi din schema de personal (posturi de funcționari și de agenți temporari) HOME							
18 01 01 01 (la sediu și în birourile de reprezentare ale Comisiei)	136	136	136	136	136	136	136
XX 01 01 02 (în delegații)	15	15	15	15	15	15	15
18 01 05 01 (cercetare indirectă)							
10 01 05 01 (cercetare directă)							
• Personal extern (în echivalent normă întreagă: ENI)²⁷							
18 02 01 (AC, INT, END din „pachetul global”)	16	16	16	16	16	16	16
XX 13 02 02 (AC, INT, JED, AL și END în delegații)	10	10	10	10	10	10	10
18 01 04 aa²⁸	- la sediu ²⁹	10	10	10	10	10	10
	- în delegații	*	*	*	*	*	*
18 01 04 aa³⁰	- la sediu ³¹	4	4	4	4	4	4
	- în delegații	*	*	*	*	*	*
18 01 04 cc³²	- la sediu ³³	6	6	6	6	6	6
	- în delegații	*	*	*	*	*	*
XX 01 05 02 (AC, INT, END - în cadrul cercetării indirecte)							
10 01 05 02 (AC, INT, END – în cadrul cercetării directe)							
Alte linii bugetare (13 01 04 02)							

²⁷ AC = agent contractual; INT = personal pus la dispoziție de agenți de muncă temporară („Intérimaire”); JED = „Jeune Expert en Délégation” (expert tânăr în delegații); AL = agent local; END = expert național detașat;

²⁸ Sub plafonul pentru personal extern din credite operaționale (fostele linii „BA”).

²⁹ În special pentru fonduri structurale, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și Fondul european pentru pescuit (FEP).

³⁰ Sub plafonul pentru personal extern din credite operaționale (fostele linii „BA”).

³¹ În special pentru fonduri structurale, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și Fondul european pentru pescuit (FEP).

³² Sub plafonul pentru personal extern din credite operaționale (fostele linii „BA”).

³³ În special pentru fonduri structurale, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și Fondul european pentru pescuit (FEP).

TOTAL	197	197	197	197	197	197	197
--------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------

XX este domeniul de politică sau titlul din buget în cauză.

Necesarul de resurse umane va fi acoperit de efectivele de personal ale DG-ului în cauză, alocate deja gestionării acțiunii și/sau realocate intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, prin resurse suplimentare ce ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii de alocare anuală și în lumina constrângerilor bugetare. Sumele și alocările vor fi ajustate în eventualitatea unui proces de externalizare unei agenții executive.

Descrierea sarcinilor care trebuie efectuate:

Funcționari și agenți temporari la sediul central	Sarcinile care trebuie îndeplinite cuprind toate sarcinile necesare gestionării unui program financiar, cum ar fi: - furnizare de contribuții pentru procedura bugetară; - desfășurarea dialogului politic cu statele membre; - pregătirea programelor de lucru anuale/deciziilor de finanțare, stabilirea priorităților anuale, aprobarea programelor naționale anuale; - gestionarea programelor naționale, cererile de propuneri și cererile de oferte și procedurile de selecție ulterioare; - comunicarea cu părțile interesate (beneficiarii potențiali/efectivi, statele membre, etc); - elaborarea orientărilor pentru statele membre; - gestionarea proiectelor din punct de vedere financiar și operațional; - efectuarea controalelor, astfel cum sunt descrise mai sus (control ex ante, comitetul privind achizițiile publice, audituri ex post, audit intern, verificarea și închiderea conturilor); - contabilitatea; - dezvoltarea și gestionarea granturilor și a instrumentelor informatice naționale de gestionare a programului; - monitorizare și raportare privind realizarea obiectivelor, inclusiv în rapoartele de activitate anuale și în rapoartele ordonator de credite subdelegat
Personal extern	Sarcinile sunt similare celor îndeplinite de funcționari și agenți temporari, cu excepția sarcinilor care nu pot fi îndeplinite de personalul extern
Personalul din delegații	Pentru a contribui la dezvoltarea punerii în aplicare a politicii în domeniul afacerilor interne, în special a dimensiunii sale externe, delegațiile UE vor trebui să aibă expertiză necesară în afaceri interne. Aceasta poate fi asigurată de personal de la Comisia Europeană și/sau Serviciul European de Acțiune Externă.

Pentru a contribui la dezvoltarea punerii în aplicare a politicii în domeniul afacerilor interne, în special a dimensiunii sale externe, delegațiile UE vor trebui să aibă expertiză necesară în afaceri interne. Aceasta poate fi asigurată de personal de la Comisia Europeană și/sau Serviciul European de Acțiune Externă.

3.2.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual

- ☒ Propunerea/inițiativa este compatibilă cu cadrul financiar multianual **următor**.
- ☐ Propunerea/inițiativa necesită o reprogramare a rubricii corespunzătoare din cadrul financiar multianual.

A se explica reprogramarea necesară, precizându-se liniile bugetare în cauză și sumele aferente.

- ☐ Propunerea/inițiativa necesită recurgerea la instrumentul de flexibilitate sau la revizuirea cadrului financiar multianual³⁴.

A se explica necesitatea efectuării acestei acțiuni, precizând rubricile și liniile bugetare în cauză, precum și sumele aferente.

3.2.5. Participarea terților la finanțare

- Propunerea/inițiativa nu prevede cofinanțare din partea terților
- ☒ Propunerea prevede că finanțarea din partea Uniunii Europene are nevoie de cofinanțare. Suma exactă nu poate fi cuantificată. Regulamentul stabilește ratele maxime de cofinanțare, diferențiate în funcție de tipurile de acțiuni:

Credite în milioane EUR (cu 3 zecimale)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Total
A se preciza organismul care asigură cofinanțarea	SM	SM	SM	SM	SM	SM	SM	
TOTAL credite cofinanțate	tbd	tbd	tbd	tbd	tbd	tbd	tbd	

³⁴ A se vedea punctele 19 și 24 din Acordul interinstituțional.

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

- ☒ Propunerea/inițiativa nu are impact financiar asupra veniturilor.
- ☐ Propunerea/inițiativa are următorul impact financiar:
 - ☐ asupra resurselor proprii
 - ☐ asupra diverselor venituri

milioane EUR (cu 3 zecimale)

Linia bugetară pentru venituri:	Credite disponibile pentru exercițiul bugetar în curs	Impactul propunerii/inițiativei ³⁵						
		Anul N	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce numărul de coloane necesar pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)		
Articolul								

Pentru diversele venituri alocate, a se preciza linia bugetară (liniile bugetare) de cheltuieli afectată (afectate).

A se preciza metoda de calcul al impactului asupra veniturilor.

³⁵

În ceea ce privește resursele proprii tradiționale (taxe vamale, cotizațiile pentru zahăr), sumele indicate trebuie să fie sume nete, și anume sume brute după deducerea a 25 % pentru costuri de colectare.